

പുസ്തകം 23

വ്യാനാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് — എറണാകുളം 1125 മകരം 26

ലക്കം 24

ഭഗവദ്ഗീതയും അഹിംസയും

“മഹാത്മജിയുടെ ആത്മകഥാകഥനം മുതലായി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചെനിക്കു തോന്നാറുള്ളതു അദ്ദേഹം തന്റെ സമാഗ്ഗ്വിലാസങ്ങൾ ക്രിസ്തവിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കയും തന്റെ ഹൃദയത്തെ ഹിന്ദുമതത്തിൽ ബന്ധിക്കയും ചെയ്തവെന്നാണ്.”

(എ. സി. ചാക്കോ)

തൊതങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം
 തെക്കുകിഴക്കിനിൽ തോന്നാമെന്നു
 അദ്ദേഹം തന്റെ സന്തോഷം
 ഞങ്ങൾ കൃത്യമായിട്ട് ഗ്രഹിക്കും

ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ച് തവർണ്ണൻ ജനറൽ
ശ്രീ രാജരാജാപാലാചാരീ നീതയെക്കു
റിച്ചൊരു പ്രസംഗംചെയ്തു. ഭഗവദ്ഗീ
ത ഉപദേശിക്കുന്നത് ഹിന്ദുമാരെ

ഈ ശ്ലോകങ്ങളുടെ സാരം:—ഈ ദേഹങ്ങൾ അന്തമുള്ളവയാകുന്നു. എന്താൽ ദേഹി (ആത്മാവു) നശിച്ചില്ലാത്തതും അപ്രമേയവും നിത്യമാകുന്നു. ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ടാലും ദേഹി കൊല്ലപ്പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ, അർജ്ജുന, നി ധൃമം ചെയ്യുക.

ദേഹത്തെക്കുറിച്ചും ദേഹിയെക്കുറിച്ചുമുള്ള തത്വവാദങ്ങളെല്ലാം ശരിതന്നെ. (ജീവാത്മാവു അനാദിയും അപ്രമേയവും ആണെന്നുള്ളവാദം ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുകയില്ല). എന്നാൽ ഈ തത്വവാദത്തിൽനിന്നു ശ്രീകൃഷ്ണൻ നൽകുന്ന ഉപദേശമെന്താണ്? “തസ്മാദ്യുദ്ധ്യസ്വ” അതുകൊണ്ട് യുദ്ധംചെയ്യാലും. ഈ ദേഹങ്ങളെയെല്ലാം ഹിംസിച്ചാലും.

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഉപദേശമിതല്ലെന്നു
 രാജാജി സമർത്ഥിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ പ്ര
 തിരോധിക്കുവാനാണത്രേമം ആരംഭി
 ച്ചത്. ഈ ഉപദേശം ശരിയല്ലെന്ന്
 സമർത്ഥിച്ചാൽ പിന്നെ ഭഗവദ്ഗീതയു
 ടെ പ്രമാണമെവിടെ?

മാലുജി കറോപനിഷത്തിൽനിന്നു മിഥ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ദേഹത്തേയും ദേഹിയേയും കുറിച്ചുള്ള വാദം തിരുയിലേതും ഉപനിഷത്തിലേതും മിക്കവാറും ഒരേ വാക്കുകളിൽതന്നെയാണു്. എന്നാൽ ഉപനിഷത്തിൽ "തസ്മാദ് യുദ്ധസ്യ" എന്ന വാക്യമില്ല. കറോപനിഷത്തു തിരുയെക്കാൾ പുരാതനമാകയാൽ അതാണു സ്വീകാർച്ചമെന്നു രാജാജി വാദിക്കുന്നു. പുരാതനത്വം കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു വസ്തുവിനു പ്രാമാണ്യക്കൂടുതലുണ്ടെന്നുള്ള വാദം സ്വീകാർച്ചമാണോ? ശ്രീകൃഷ്ണൻ കറോപനിഷത്തിന്റെ കർത്താവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാമാണ്യമില്ലെന്നാണോ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്? രണ്ടായാലും നമുക്കുണ്ടു് മല്ലോത്ത രൊരായം ഭേദവൺ" തിരുയിൽ കാണുമ്പോൾ അതിനെ മറ്റൊരു പ്രമാണംകൊണ്ടു നിരീക്ഷിച്ചാൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിനു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം നഷ്ടമായിത്തീരുമല്ലോ.

മഹാത്മജിയും രാജാജിയും അവരെ
 പ്ലോലെയുള്ള മുക്കും ചില സരതപി
 കന്മാരും ഭഗവദ്ഗീതയിൽ കാണുന്ന
 അഹിംസേപദേശമല്ല ഫൈനവനേ
 താകുന്നു. പലരും അതിൽ കാണു
 ന്നതെന്നുതോന്നുന്നു. അചര ഉദ്ദേശി
 കൂടായിരിക്കണം രാജാജി ഒരു പുതിയ
 വ്യാഖ്യാനം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന
 ത്. ആർ. എസ്. എസ്. കാർ തീതയി
 ൽ കാണുന്നത് ഹിംസേപദേശമായി
 ികാം. മഹാത്മജിയെ നിഷ്കരുണം
 വധിച്ചവനായ ഗോദ്സേയുടെ ദിഷ്
 കൃത്യത്തിനു മേകിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടി
 ിരിക്കുന്ന തിരുചരകുണ്ഡം സാധുക്ക
 ണം നൽകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഗാന്ധിജിയുടെ
 മേദത്തെ വധിച്ചതുകൊണ്ടു ആ മഹാ
 ത്മാവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മേദി
 ക്കു യാതൊരു ദോഷവും സംഭവിച്ചിട്ടി

[illegible]

എന്റെ ഈ വൈഷമ്യത്തെ വിചരിച്ചുകൊണ്ട് ഏകദേശം ഇരുപത്തിയഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഞാനൊരു ലേഖനമെഴുതി, മൗലപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽനിന്നുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഞാനിവിടെ ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ സ്കൂളിനും അതിന്റെ കാരണങ്ങളേയും കുറിച്ചു മനോരമയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിനു മറുപടിയായി വാങ്ങുവാൻ എന്തെന്നു ഗ്രാമിക്കാരെ ചിലർ ചില കുൽസനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവോമെന്നു അന്നു ചില മലയാളപത്രങ്ങൾ ശരിയായ സമാധാനം പറയുന്നതിനുപകരം എന്നെ ശങ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാൻ ചെയ്തു. ശങ്കാരവിദ്യയിൽ എനിക്കൊരു ധീരതുമില്ലാത്തതിനാലും ഭ്രമവദ്ഗതിയുടെ അർത്ഥമെന്തായാലും എനിക്കു വിശ്വാസമില്ലാത്തതിനാലും ഞാൻ മറുപടിയൊന്നും പറയുവാൻ ഒരു ബുദ്ധിയില്ല.

മഹാത്മജിയുടെ പരിതപകരമായ വധത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ചു പ്രഖ്യാതമായ പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പ്രശസ്തങ്ങളായ പല പുസ്തകങ്ങളും മെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവയിലൊന്നാണു് ഈ നാട്ടുകാർക്കു സുപരിചിതമായ ഡോക്ടർ സ്റ്റാൻലി ജോൺ സു എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകം. ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശവും ഭാവമു് തീതയും തമ്മിൽ എനിക്കു തോന്നിയ ആ വൈപരീത്യംതന്നെ ഡോക്ടർ ജോൺ സിനും അനുഭവപ്പെട്ട നതായി കാണുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:- “അമിറസു യിൽ വിശ്വസിക്കയും അതു ആചരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മഹാത്മാ ബലപ്രായാതത്തിന്റെ ഗാതാപികമായ നാഡുകരണത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ, അതായതു് ഭാവമു് തീതയും, തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും കേന്ദ്രമാക്കി.”

മഹാത്മജിയുടെ ആത്മകഥാകഥനം
മുതലായി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള

കുറുപ്പ് ഏകദേശം ഹിന്ദു മതത്തിൽ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ്.

ഭേദപരതീതയെക്കുറിച്ചു എനിക്കു തോന്നിയ വൈഷമ്യംതന്നെ ഡോക്ടർ ജോൺസിനും തോന്നിയതായി കണ്ടപ്പോൾ ആ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ഏകാകിയല്ലെന്നു സ്పഷ്ടമായി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹവും ഞാനും ക്രിസ്താനികളാകയാൽ ഞങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടെയല്ല ഭേദപരതീതയെ വീക്ഷിച്ചതെന്ന് എന്ന് പണ്ടു ശകാരിച്ചവർക്കു പിന്നെയും ശകാരിക്കാമായിരുന്നു.

എന്നാൽ തീർത്ഥാടകർക്ക് ഉപദേശിക്കുന്നത്
 മിസ്സയററെന്നു ഗ്രാമീണരിൽനിന്നു
 മിസ്സയററു വളരെക്കൂടുതൽ കഴിഞ്ഞു
 സമ്പദ് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഘോഷം
 പൊട്ടി തീർന്നതായി സംബന്ധിച്ച
 ക്രമീകരണങ്ങൾ ശ്രീ. ലക്ഷ്മിനാരായണൻ

നമ്മുടെ വാദത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി
 ഞങ്ങൾ രാജാജി പ്രയത്നിച്ചു്. അദ്ദേഹം
 ഗിതയിൽനിന്നു തന്റെ ക്ഷണേണമെന്ന പ്രോ
 ക്ലാമം ഉദ്ധരിച്ചു:—

അന്നുവരെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ
നിത്യസ്പർശമാണ് ഉണ്ടായിരുന്ന
അന്നുശിക്ഷണപ്രവേശന
തന്ത്രം യുദ്ധപരിപാടി.
യുദ്ധം വേണ്ടി ഹാജരായ
യുദ്ധം മറ്റൊരു ഹാജരായ
ഉണ്ടായ ഒരു നവീകരണ
നായം ഹാജരായ ഹാജരായ
നായം മറ്റൊരു നവീകരണ
നായം മറ്റൊരു നവീകരണ
നായം മറ്റൊരു നവീകരണ
നായം മറ്റൊരു നവീകരണ

പുറംഭാഗം
ന മനസ്സിൽ മനസ്സാണേ ശരീരേ
അദ്ധ്യായം 2, 18—20

പൊളിഞ്ഞ ബാങ്കർ

(ഫാദർ റെയിനോൾഡ്സ് സി. ഡി. എം. എ.)

ബാങ്കർ പൊളിയുക ഒരു സാധാരണ സംഭവമല്ല; പക്ഷെ, പൊളിഞ്ഞ ബാങ്കർ അവസാനത്തെ ചിട്ടിപ്പോലും കടക്കാൻ കൊടുത്തു തീർന്നത് അസാധാരണ സംഭവം തന്നെയാണ്. “പാപ്പർ” ചിട്ടിപ്പോലുള്ളപ്പോൾ സകല ബാധ്യതകളും, ബദ്ധപ്പാടുകളും തീർന്നാണ് പലരുടെയും വിചാരം. അത് തികഞ്ഞ ഒരു കലയാണെന്നു കരുതുന്നവരുമുണ്ട്. പക്ഷെ, ഫാദർ റോത്തി ഇരുനൂറ്റാണ്ടിൽപ്പെട്ട ആളല്ലായിരുന്നു. അയാളുടെ ബാങ്കർ പൊളിഞ്ഞു; വലിയ കടത്തിലുമായി. പക്ഷെ അവസാനത്തെ ചിട്ടിപ്പോലും അദ്ദേഹം കൊടുത്തു തീർത്തു.

1882-ൽ, ഇറ്റാലിയിലെ, കലാബ്രിയ എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഫാദർ റോത്തി ജനിച്ചത്. പതിനാലു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സ്വന്തമായിട്ട് അമേരിക്കയിലേക്കു പോയി, വല്ലതും സമ്പാദിക്കാൻ. ചിക്കാഗോയിലെ ഒരു കരാളുകാര്യത്തിൽ ഫാദർ റോത്തിയെ ജോലി കിട്ടി. സമൂഹം, ശാന്തശീലനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം കുറഞ്ഞ നാൾ കൊണ്ട് അനേകം സ്റ്റേഡിയം സമ്പാദിച്ചു. ആ നാട്ടിൽ കടിയോടിപ്പാർത്തിരുന്ന ഇറ്റാലിക്കാർ ഫാദർ റോത്തിയെ പരിചരിക്കാൻ തീർന്നു. ഫാദർ റോത്തിയെ പറ്റി പല കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഫാദർ കരിബിയൻ കാരനല്ലായിരുന്നെന്ന് അവർക്കെല്ലാം പരമബോധമായിരുന്നു. കള്ളക്കടന്നും, കള്ളത്തരവും ഫാദർ റോത്തിയെ പറ്റി പലരുടെയും അഭിപ്രായം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. പലർക്കും അദ്ദേഹം പലതരം കള്ളത്തരങ്ങളെപ്പറ്റി താല്പര്യത്തോടെ കൂടി അന്വേഷിക്കും. അവരുടെ ദുഃഖം ഫാദർ റോത്തിയെ പറ്റി പലർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യനെ ആരാണു് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതു്. ഇവിടെ വെച്ചാണ് ഡ്യൂയി സഭയുമായി അയാൾ പരിചയപ്പെട്ടതു്.

ല്ലെല്ലാ. ഗോൾഡ്സ്തേയും അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവെന്നും ഈ തത്വത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടവനായി വിചാരിക്കുകയോ? കറോപനിഷത്തിൽ ദേഹിയേയും ദേഹത്തേയും കുറിച്ചുള്ള തത്വവാദങ്ങളുടെ “തന്ത്രിയം” യുദ്ധം എന്ന പാശ്ചാത്യ ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഉപദേശം നിരാകൃതമായിത്തീർന്നതെങ്ങനെയെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിനുവേണ്ട വലിയ സന്നാഹങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ ചെന്നിട്ടു ഹിംസാഭയംകൊണ്ടു താൻ യുദ്ധം ചെയ്തല്ല എന്നു പറഞ്ഞു വീട്ടും താഴെ വെച്ചു തേരിൽ അർജ്ജുനൻ ഇരിപ്പായി. ഇതു വലിയ ഒരു വിപര്യയമല്ലേ? അർജ്ജുനനെ വിജയത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി കരുതിരുന്നെങ്കിൽ കടന്നുവന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന പാർഥസാരഥിയായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്? അർജ്ജുനൻ തന്റെ അഹിംസാവാദ്യംകൊണ്ടു പോകുന്നതിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞാൽ കാര്യമെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയി. ദേഹദേഹികളുടെ തത്വങ്ങളെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അനുസരിക്കുന്നു. കറോപനിഷത്തിലെ തത്വവാദങ്ങൾ തന്നെയാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നതെന്നു നമുക്കു സങ്കല്പിക്കാം. ദേഹം വിനാശി, നശ്വരം, നിസ്സാരം. ദേഹി അവിനാശി, സർവ്വധാനം. ഈ തത്വവാദങ്ങളിൽനിന്നു മേയായ ഒരു കാര്യം കറോപനിഷത്തു പറയുന്നില്ല. അതു ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രകടമാക്കുന്നു. നിസ്സാരമായ ദേഹത്തെ വധിക്കുക. വായുപുണ്ണമായ ഒരു കടം തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായ അധർമ്മം ദേഹത്തിന്റെ വധത്തിലില്ല. വായു കടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുപോലെ യല്ലേ ദേഹി ദേഹത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്? കടം പൊട്ടിച്ചാൽ വായു വീണതു്? അതുപോലെതന്നെ ദേഹത്തെ വധിച്ചാൽ ദേഹിക്കേതു്? കറോപനിഷത്തിനു വിരുദ്ധമല്ല, അതിന്റെ ഒരു പുരണമാണു്, ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ഉപദേശമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു.

കാലവിളംബമെന്നു അവർ ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ചെയ്തു.

ഫാദർ കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടു കൂടി ജോലി ചെയ്തു തുടങ്ങി. അയാൾ ഗുഹാസ്ഥാശ്രമിയായിത്തീർന്നില്ലേ? കുറച്ചു കാലംകൊണ്ടു് ഒരു നല്ല വരുമാനം അയാൾക്കു ലഭിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു ബാങ്കു തുടങ്ങി. ബാങ്കു തുറന്നുവെച്ച സമയത്തു് ഒരു നല്ല സംഭവം നിലനിന്നുപോയി. പണമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആർക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു പതിവു ലോകത്തിലുണ്ടു്. “ബഹുമാനിയായ ഓണറേബറോയും തുണവൽ” എന്ന ഭാവത്തിലായിരിക്കും ഇത്തരം പണത്തെ നടപ്പു് ചെയ്യുവാൻ ഉള്ള പെരുമാറ്റവും. പക്ഷെ ഫാദർ റോത്തി, ഈ “ആർക്കുണ്ടാകുമായില്ല. അയാൾ പണ്ടത്തെ ഫാദർ റോത്തിയെ.

പണക്കൊഴുപ്പു് അഹങ്കാരമാകുന്ന ദുർമ്മേൽസ്യ അയാളിൽ സൃഷ്ടിച്ചില്ല. സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു് ഭാഗ്യമായിരുന്നെങ്കിലും പണക്കൊഴുപ്പു് വിസ്മയിക്കുന്നതിനു് പ്രേരകങ്ങളായില്ല. മറിച്ചു, കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ ആവശ്യം കുറയ്ക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം തന്റെ കഴിവുകളെ വിനിയോഗിച്ചു. മറ്റൊരുതരം വർഷക്കാലം അദ്ദേഹം നിരന്തരമായി ആശുപത്രികളിലെ രോഗികളേയും, തടസ്സപ്പെട്ടവരെയും തടവുകാരെയും ചെന്നു കണ്ടു് ആശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം എല്ലാവർക്കും നന്നായി ചെയ്തുകൊണ്ടു് നല്ലവനായി ജീവിച്ച ഫാദർ റോത്തിയെ നല്ലകാലം 1915 ഫെബ്രുവരിയോടുകൂടി തിന്നു, — അല്ല, തുടങ്ങി. പക്ഷെ, അതു നല്ലകാലമാണെന്നു കണക്കാക്കുകയോ എന്തു് കാര്യം. അതെങ്ങനെയായിരിക്കട്ടെ.

1915-ഫെബ്രുവരി 17-ാം തീയതി രാത്രി കൊള്ളക്കാരായ കള്ളന്മാർ ഫാദർ റോത്തിയെ ബാങ്കിൽ കയറ്റിത്താക്കി. പണമായിരുന്ന ഒരു വലിയ സംഖ്യയും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. നേരം വെളുക്കാതിരുന്ന ആളുകൾ അവരുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ പിൻവലിക്കാൻ. അന്നത്തെ പ്രഭാതത്തിൽ ബാങ്കിന്റെ മുമ്പിൽ തടിച്ചുകൂടിയ ജനതയുടെ മുമ്പാകെ വിവിധങ്ങളായ വികാരങ്ങളുടെ അലതല്ലൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ചിലർ തന്നത്താൻ ശപിച്ചു; മറ്റു ചിലർ ബാങ്കിനേയും, ബാങ്കറേയും ശപിച്ചു. കൊള്ളക്കാരെ ആ ബഹളത്തിൽ ആരും ഒട്ടോത്തു മില്ല. ചുരുക്കം ചിലർ ഫാദർ റോത്തിയെ സങ്കടകരമായ പരിതസ്ഥിതിയോടു സങ്കടപ്പെട്ടു. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ദുഃഖത്തിൽ അന്നേവരെ കൊള്ളാപ്പണവനായിരുന്ന ഫാദർ റോത്തി തള്ളപ്പെട്ടുണ്ടെന്നായിത്തീർന്നു.

തന്നെ വിശ്വസിച്ചു സ്നേഹിച്ചു അന്നോളം കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ ജനങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ വിചാരിച്ചാൽ തന്റെ ഹൃദയഭീതിയിൽ ആഞ്ഞടിച്ചപ്പോൾ ഫാദർ റോത്തിയുടെ മനസ്സിൽ സങ്കടസാഗരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടു കാണുകയെന്നു ചെയ്തു. പ്രകൃത്യാലയമായ ജനങ്ങളിൽനിന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു പുറംതിരിച്ചു കൊടുത്ത രക്ഷപ്പെടുകയെന്നതിനു്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. “ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു ആയിരിക്കെ എന്തിനു ഓടിപ്പോകുന്നു” എന്നാണു് അദ്ദേഹം അവരോടു ചോദിച്ചതു്. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം മുമ്പോടവനു ആ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: “സ്നേഹിതന്മാരേ, ഞാൻ മുമ്പം നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അതിയായി ദുഃഖിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു തന്നെനിന്നു് എന്റെ കൈയിൽ ഇപ്പോൾ പണമില്ല. എന്നാൽ എനിക്കു കടം സമയം തരിക. സകലതും ഞാൻ തന്നു തീർത്തുകൊള്ളാം. എനിക്കു മുമ്പാകെ; നാലു കഞ്ഞിത്തരികൾക്കു് അതുകൊണ്ടു തീർത്തു. ഒന്നാമതായി ഞാൻ അവരെ നോക്കണമല്ലോ. ഞാൻ എന്റെ വാക്കു തന്നു. എപ്പോഴും പണം ഞാൻ തരികെ തന്നുകൊള്ളാം.”

1916-ഡിസംബർ 4-ാം തീയതി ബാങ്കു പൊളിഞ്ഞതായി കോടതി പ്ര

പൈക്കോട്ടർ

പാട്ടുവാപള്ളിയിൽ

വി. അനോനീസിന്റെ

തിരുനാൾ

ഫെബ്രുവരി 19-ാം-നു (പേരത്താ) തൊഴുത്തു

അത്യാഡംബരപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.

എന്നു്

വികാരി

വ്യാപനം ചെയ്തു. ഫാദർ റോത്തി “പാപ്പർ” ചിട്ടിപ്പോലും കൊടുത്തു.

ഫാദർ റോത്തിയുടെ പഴയ ലാവണത്തിൽ — കരാളുകാര്യത്തിൽ — പ്രതിവാദം 9 ഡോളർ ശമ്പളത്തിൽ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഏതെങ്കിലും പറ്റാത്തവരെ പ്രായമുള്ള ആളുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു ഈ തുടർച്ചയായ സംഭവംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് പുലർത്താനായിരുന്നതു്. 1919-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലംബവും സഹായിച്ചുമായിരുന്ന സഹായകിണിയും ചരമമടഞ്ഞു. ബാങ്കു പൊളിഞ്ഞു 10 കൊല്ലത്തിനുശേഷം 300-ഡോളറോളം മിച്ചം വെക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഈ തുകകൊണ്ടു് ഒരു മില്ലു വ്യാപാരം തുടങ്ങി. അതു ക്രമേണ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു് ഒന്നരണ്ടു ബ്രാഞ്ചുകളായി. നല്ലകാലം വന്നപ്പോൾ നിയമപ്രകാരം സകലജനബാധ്യതകളിൽനിന്നും താൻ മോചിതനാണെന്നുള്ള മനോഭാവമല്ല അദ്ദേഹം കൈക്കൊണ്ടതു്. ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യക്കാർ തുടങ്ങി അദ്ദേഹം കടങ്ങൾ കുറയ്ക്കു വീട്ടിത്തുടങ്ങി. വലിയ കുടുംബഭാരമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വീഡവയ്ക്കു 231 ഡോളർ അഞ്ചുതവണയായി അദ്ദേഹം കൊടുത്തു തീർത്തു. കടയിൽനിന്നു പലപ്പോഴും അവർക്കു വശമായ സാമാനങ്ങൾ വിലക്കുടതെയും കൊടുത്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു വീഡവയും അവളുടെ മൂത്ത മകനുംകൂടി സാമാനം വാങ്ങിക്കാൻ വന്നു. സാമാനം വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീഡവയുടെ പുത്രൻ കത്തി നിവർത്തിക്കൊണ്ടു് 300 ഡോളറിനുള്ള പ്രോമീസറിനോട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു ബദ്ധമായി ഒപ്പിടിച്ചു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾകഴിഞ്ഞു അയാൾ ആ സംഖ്യക്കു് കേസു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കേസു തള്ളപ്പെട്ടെന്നു മാത്രമല്ല, വാദി പ്രതിയാകുമെന്നുള്ള മട്ടുമായി. ഈ അവസരത്തിൽ സാക്ഷാത്തായ ക്രിസ്ത്യൻ മൈതന്യത്തോടു കൂടി ഫാദർ റോത്തി എതിരാളിക്കു വേണ്ടി ഇടനിലപാടുണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ടുമായില്ല. ഇരുപതു കൊല്ലം തുടർച്ചയായി 10 ഡോളർ വീതം ആ വീഡവയ്ക്കും മകനും അയച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കടം വീട്ടലല്ലാം സുഭിക്ഷതയുടെ സൂരക്ഷിതത്വത്തിൽ നിന്നല്ലായിരുന്നെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണു്.

1938-ൽ പലർക്കുമായി 10,000 ഡോളറോളം കൊടുക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കൂട്ടിക്കു് 21-വയസ്സു പുത്തിയുമായി. ദീർഘകാലമായി, സമ്പാസജീവിതം അവലംബിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന ആഗ്രഹം ഈ അവസരത്തിൽ പൂർവ്വധികം ശക്തിപ്രാപിച്ചു. മക്കളെല്ലാം പ്രായപൂർത്തിയായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു് അതു് എളുപ്പമായിരുന്നു. തന്റെ കാര്യം വീടും മക്കൾക്കു് നൽകിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എന്റെ ജീവിതശീലത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഏതെങ്കിലും സമ്പാസസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു്. ഇനിയും പലരുടെയും കടം വീട്ടാനുണ്ടു്. ദൈവത്തിനു് അസാധ്യമായി യാതൊന്നുമില്ലല്ലോ. കടം വീട്ടണമെന്നാണു് ദൈവത്തിനുമനസ്സുകീഴിൽ അതിനുള്ള വഴിയും ദൈവം കാണിച്ചുതന്നു്.”

ലോകത്തെ പിന്നിലിട്ടുകൊണ്ടു തി

രുഹ്യയസെമിനരിക്കാരുടെ സമ്പാസസഭയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സഹോദരനായി ചേർന്നു. സേവനം തന്റെ മുദ്രാവാക്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് ആത്മസമാധാനത്തിൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നു.

1940-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ വീടും സാമാനങ്ങളും വിറ്റുകൊടുത്തു സംഖ്യ കടം വീട്ടുന്നതിനു് ബ്രദർ ഫാദർ സിസിന്റെ പേക്കുയച്ചു. മേലധികാരികളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ആ തുക മക്കളുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം നിക്ഷേപിച്ചു. ആറുകൊല്ലംകൊണ്ടു് കടബാധ്യതകളെല്ലാം തീർത്തുകൊണ്ടു് ഒരു വലിയ സംഖ്യ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു കുടുംബം ഗങ്ങളെല്ലാം പ്രസ്തുതപണം കടം വീട്ടുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

ഇതിനകം പലരും മരിച്ചുപോയിരുന്നതിനാലും, മറ്റുപലരും ദുരഭ്യങ്ങളിലേക്കു മാറിത്താമസിച്ചിരുന്നതിനാലും കടക്കാരെയെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുക വളരെ ക്ലേശകരമായിരുന്നു. ചിക്കാഗോയിലെ പത്രം ഈ വിവരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി; അടുത്തദിവസം അസോസിയേറ്റഡ് പ്രസ്സ് കാർ ഈ വാർത്ത അമേരിക്കയിലെ സകല പത്രങ്ങൾക്കും നൽകി. റേഡിയോ പ്രഭാഷകനായ ജി. ഫെഡ്ലർ റേഡിയോവഴി ഈ വാർത്ത വിതരണം ചെയ്തു.

ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി പലസ്ഥലത്തുനിന്നും കടക്കാരെ ലിസ്റ്റാക്കു വന്നുതുടങ്ങി. 1946-ലെ ക്രിസ്തുമസ്സനു് അറിയപ്പെട്ട കടക്കാരെല്ലാവർക്കും റോത്തികുടുംബത്തിന്റെ മരുഭാരം സാധനം ഒരു മെക്കു ലഭിച്ചു. 1948-മാർച്ച് 1-ാം തീയതിയോടുകൂടി അവസാനത്തെ കടക്കാരനെയും കണ്ടുപിടിച്ചു കടബാധ്യത തീർത്തു.

അങ്ങനെ മൂപ്പന്മാരുടെ കൊല്ലം കൊണ്ടു് 1915-ൽ പാഞ്ഞുവരുക അദ്ദേഹം അക്ഷരപ്രതി പാലിച്ചു. കടമെല്ലാം വീട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഒരു വലിയ സംഖ്യ ശേഖരിച്ചു. സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായി അതിൽ ഒരുകാലത്തുപോലും എടുക്കരുതെന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ തീരുമാനത്തെത്തുടർന്നു “റോത്തി സ്മാരകനിധി” എന്ന പേരിൽ ആ വൻ തുക ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിധി സാധുക്കുടുംബങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും, ദരിദ്രരായ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനച്ചെലവിനും, ഇറ്റാലിയൻ ഭരണീയർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വ്യയമന്ദിര നടത്തിപ്പിനുമായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുകയാണു്.

പുതിയ ബസിലിക്ക

ജന്തുസമൃദ്ധം ഈശോയുടെ തിരുക്കല്ലറയ്ക്കു സമീപം ഒരു പുതിയ ബസിലിക്ക പണിയുന്നതിനുള്ള പദ്ധതി ഫാദർ സിസ്റ്റൻ വൈദികർ പരിശുദ്ധ പിതാവിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയുടെ മരുവായിരുന്ന വി. ഫെലേന പണികഴിപ്പിച്ച ദേവാലയത്തിന്റെ മാതൃകയിൽത്തന്നെ പുതിയ ദേവാലയവും പണിചെയ്യുന്നതിനാണുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴുള്ള ദേവാലയത്തിനു് ഭൂമിയും അഗ്നിബാധയും മറ്റും നീമിത്തം പല കേടുപാടുകളും വേിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ചെറുകഥ

കുഞ്ഞന്നമ്മയുടെ നേരെ

(ജെ. പി. ആനന്ദവർ)

മത്തായിച്ചൻ പ്രഭാതപത്രവും വായിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്ഷണമേശയ്ക്കരികിൽ കസേരയിലിരിക്കുകയാണ്. സാറമ്മ കാപ്പി മേശപ്പുറത്തു കൊണ്ടുവെച്ചിട്ട് വല്ലായ്മയോടുകൂടി പറഞ്ഞു: - “എനിക്കിതു സഹിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ പകർവീട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും.” അവൾക്കു കലികൊള്ളുകയാണ്. “ആ കുഞ്ഞന്നമ്മയെ ഞാൻ പറിപ്പിച്ചേക്കാം. കുഞ്ഞന്നമ്മ! കൊഞ്ഞന്നമ്മ!! കിറുക്കി!!”

മത്തായിച്ചൻ പത്രം മടക്കി മേശപ്പുറത്തിട്ടു. “രാവിലെ എന്താണിങ്ങനെ തുടങ്ങാൻ? ഉം—എന്തു സംഭവിച്ചു?” ഭാര്യയെ നോക്കി പുഞ്ചിരിയുണ്ടാക്കി സാവധാനത്തിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു.

“എന്തു സംഭവിച്ചു നോ?” അവളുടെ നിലനയനങ്ങൾ ജപിച്ചു തിളങ്ങി. കവിൾത്തടം തുടർന്നു. “അവൾ—ആ കുഞ്ഞന്നമ്മ—ഒരു കാപ്പിസൽക്കാരം നടത്തി; അവളുടെ ഒരു മകളുണ്ടല്ലോ, ഒരു വകയ്ക്കു കൊള്ളാത്ത മക്കൾ! അതിന്റെ പറ്റം വന്നിട്ടുണ്ട്. അയൽപക്കത്തുള്ള എല്ലാ കുട്ടികളെയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു, നമ്മുടെ മോളിനെയും ഒഴിച്ചു. അത്രയും കാര്യം കണ്ടു എന്നാണോ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം? അങ്ങോട്ടു ആറോ വയസ്സേ ഉള്ളൂ എങ്കിലും മോളിനെയും അതിൽ വിഷമം തോന്നുകില്ലേനോ? അയൽവീട്ടിൽ നടക്കുന്ന സൽക്കാരവെപ്പും കാണാതിരിക്കാൻ ഞാൻ കുഞ്ഞിനെയും കൊണ്ടു കളിക്കാൻ പൊയ്ക്കളിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കുഞ്ഞന്നമ്മ എന്നോടൊന്നിനെതന്നെ ചെയ്യണം, ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപകാരങ്ങൾക്കും.” സാറമ്മയ്ക്കു കരച്ചിൽവന്നു. കണ്ണനിർത്തിയപ്പോൾ അവൾ സാരിയെടുത്തുകൊണ്ടു തുടർന്നു.

മത്തായിച്ചൻ പത്രം വീണ്ടും കൈയിലെടുത്തുകൊണ്ടു തമാശരൂപത്തിൽ ചോദിച്ചു: - “എന്താണ് കുഞ്ഞന്നമ്മയ്ക്കു സാറമ്മ ചെയ്ത ഉപകാരം?”

സാറമ്മ പരമേശ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു: - “എന്തുപകാരമെന്നോ? അവളുടെ മകൾക്കു സുഖമില്ലാതെ കിടന്നപ്പോൾ ഉറക്കമില്ലാത്ത കാത്തിരുന്നതു ഞാനല്ലേ? നല്ല കറികളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കാൻ അവൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തതാണോ? ആ അസന്തിനും ഒന്നുമില്ലാത്തതായിരുന്നു.”

“എനിക്കു തോന്നുന്നു, കുഞ്ഞന്നമ്മ ഒന്നാമതും കറികളൊക്കെ തയ്യാറാക്കുമെന്നും നല്ല തുണിപ്പണികളുമായി. വീടും മറ്റും എന്തെങ്കിലും മറ്റുമൊക്കെ വയ്ക്കുമെന്നോ?” മത്തായിച്ചൻ ഭാര്യയുടെ അഭിപ്രായം ഖണ്ഡിക്കാൻ സൂത്രത്തിൽ തട്ടിവിട്ടു.

“ഉറങ്ങാ—! അവൾക്കറിയാം!! മക്കളുമായി ആടിപ്പാടി നടക്കാനല്ലാതെ ഒരു മുക്കുമറിയുണ്ടാകും. മുമ്പ് അവളുടെ തയ്യാറെടുപ്പും വെളിച്ചിൽ കാണിക്കാൻ കൊള്ളുകില്ലായിരുന്നു.” സാറമ്മ എതിർത്തുപറഞ്ഞു.

മത്തായിച്ചൻ എഴുന്നേറ്റു മറിയിൽ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: - “ഓ! ഞാനോട്കൂടി സാറമ്മയ്ക്കു അവൾ വളരെ ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി. അളിയൻ സുഖമില്ലാതെ വിഷമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവർ സ്വന്തം ജഡ്കാവണ്ടി കൊണ്ടുവന്നു കോറിക്കൊണ്ടു പോയില്ലേ? സാറമ്മയെ തുണിപ്പണി കാണാൻ എത്ര ദിവസമാണ് വന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിയത്. അതു സാറമ്മ പറിക്കാത്തത് അവരുടെ കുറ്റമാണോ?”

“ഹോ! അതെന്നു നടന്നുകാര്യം. അതൊക്കെ പഴക്കമല്ലേ?” നിസ്സാരമെന്നുവെത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു തിരിച്ചു. “പക്ഷേ, കാപ്പിസൽക്കാരം ഇന്നു ചെയ്യാനിരിക്കുന്നു.”

“കഴിഞ്ഞ തിങ്കളാഴ്ചയായിരുന്നല്ലോ, മോളിനെയും കുഞ്ഞന്നമ്മയുടെ മകളെ കല്ലെടുത്തുറിഞ്ഞത്! ആ കുട്ടിയുടെ തലപൊട്ടി ചോരയൊഴിച്ചു.”

“അതാണോ? അതു കുട്ടികൾ കളിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ അറിയാതെ പറിയതല്ലേ? അതിലിത്ര കാര്യമാക്കാൻ എന്തുണ്ട്?”

“അങ്ങനെ നമ്മുടെ കസ്യതിക്കുട്ടിക്കു—മോളിക്കുട്ടിക്കു—ഒരു തോന്നൽ, ആരെയും തല്ലാനും കല്ലെറിയാനും നാം അവളെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു... .. കുഞ്ഞിനു മുഖവാരം വീഴ്ചയിൽ കാലിനും അല്പം തരക്കോട്ടു പറിയത്തുതൽ അവളെ ക്രമത്തിലധികം ലാളിച്ചു തുടങ്ങിയില്ലേ? ആ പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു, നല്ല സുഖമായിട്ടും, എന്തോ തരക്കോട്ടുണ്ടെന്നു ആ കുഞ്ഞിനെയെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.” മത്തായിച്ചൻ ശാസനാരൂപത്തിലാണെങ്കിലും ശാന്തത കൈവിടാതെ പറഞ്ഞു.

“എന്താണിപ്പറയുന്നതു്?” അവൾ അക്ഷമയായി ചോദിച്ചു.

“ഇടയ്ക്കുകേറിയതല്ലേ. സാറമ്മതന്നെയാണ് കുഞ്ഞിനെ വെച്ചുകൊടുത്തത്. ഞാൻ ഏതാനോ കളികളായി ഇതു ശ്രദ്ധിക്കുകയാണ്. നമ്മെ ഇപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടത്തിലും ക്ഷണിക്കാറില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ്? അമ്മയ്ക്കു എല്ലായിടത്തും മകളെ കൊണ്ടുപോകണം. മകളോ? മെന്താൽ ചെറുതായിരിക്കുമോ? അവളുടെ പ്രായക്കാരെ കണ്ടാലുടനെ ശത്രുക്കളായി. അവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയും, കൈയിൽ വല്ലതുമിരിക്കുന്നതിൽ അതു പിടിച്ചുപറ്റിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. മോളിനെയും ആൾ ചെറുതാണെങ്കിലും നല്ല കരുത്തുണ്ട്. മറ്റു കുട്ടികൾക്കെല്ലാം അവളെ പേടിയാണ്. സാറമ്മ എപ്പോഴും കുറ്റമെല്ലാം അന്യർക്കു തലയിൽ കെട്ടിവെക്കുന്നു. സാറമ്മേ, താമസിച്ചുപോയി, എങ്കിലും കുഞ്ഞിനെ ഇതിൽനിന്നും പിൻതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലാളന അല്പം കുറയ്ക്കണം. തെറ്റുവെച്ചതും കണ്ടാൽ ആദ്യമാദ്യം ഭയപ്പെടുത്തണം. തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നാൽ ചെറിയ അടിയും കൊടുക്കണം. അതുകൊണ്ടു കുഞ്ഞിനൊന്നും വരാൻ പോകുന്നില്ല. അതു ഗുണത്തിലേ കലാശിക്കൂ.”

സാറമ്മയുടെ താടി വിറച്ചു. മുഖം ചുവന്നു. കണ്ണുകൾ വികസിച്ചു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ഉതകുന്നതായി. മത്തായിച്ചൻ എന്താണ് പറയുന്നതു്? അയാൾ ഇതേവരെ തന്നോടു വഴക്കു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ എത്ര വെറുത്തോടുകൂടി തന്നെ അധികക്ഷേപിക്കുന്നു: താൻ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല അയാൾ അറിയാതെ! ഒന്നുംതന്നെ! അവൾ പല്ലുക്കടിച്ചുകൊണ്ടു ചിരി: - “ഇറങ്ങിപ്പോകൂ. വെളിച്ചിൽ! നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖിൽ നില്ക്കരുത്!!”

പത്രം മേശപ്പുറത്തു വീണു. മുൻവശത്തെ കരകു മുഴക്കത്തോടുകൂടി അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. പടിയിറങ്ങി വെളിച്ചിലെത്തുന്ന ഒരു കാൽപ്പെരുമാറ്റം അവിടെമെങ്ങും മററൊരിക്കലും; മഞ്ഞുകാലത്തു് അതിരവിലെയുള്ള ആ തണുപ്പിൽ!

സാറമ്മയുടെ മുഴുകിൾ അയഞ്ഞു. മുഖത്തെ അശ്വനിമ മാഞ്ഞു. കണ്ണുകൾ സങ്കോചിച്ചു. അവൾ ആകെ നൂങ്ങിലിട്ടു. മത്തായിച്ചൻ തന്നോടു് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ ഇറങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു! തന്നെ സാരഥനപ്പെടുത്താൻ യാതൊരു ശ്രമവും അയാൾ ചെയ്തില്ല! പതിവില്ലാത്തമാതിരി മോളിനെയും എന്തെല്ലാം ശകാരിച്ചു! കുറ്റമെല്ലാം തന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!!.....സാറമ്മ കൈയിൽ തലയും താങ്ങി ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ആരും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല; തന്റെ കാര്യം നശിക്കാനുമാരുമില്ല!

മറ്റൊരു കാൽപ്പെരുമാറ്റം. കോണിപ്പടിയിൽ ഓരോന്നിലും വളരെ ആയാസത്തോടെ എന്തോ തോന്നത്തക്കവണ്ണം കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചി കാൽ വെക്കുന്ന ശബ്ദം. സാറമ്മ അതു കേട്ടു സങ്കടം സഹിക്കുവാനാതെ ഓടിപ്പോയി. തന്റെ മകളെ താങ്ങിയെടുത്തു് ഇറക്കാൻ ഭാവിച്ചു.

“മകളെ ഞാൻ എടുത്തു് ഇറക്കട്ടെ?” “അല്ല!” അവൾ കുതിച്ചു മറുവാൻ ശ്രമിച്ചു. സാറമ്മ, അതു വകവെക്കുതെ മകളെ എടുത്തു തഴുകിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു:

“മകളെ കസേരയിൽ കൊണ്ടു ചെന്നിരുത്തട്ടേ... ..”

“വേ.....ണ്ടാ.....”

“കുഞ്ഞിനു കാപ്പി വേണ്ടയോ?”

“വേ.....ണ്ടാ.....”

“നല്ല പലഹാരങ്ങളൊക്കെ തരാം.”

“വേ.....ണ്ടാ.....”

“മകൾക്കു പിന്നെ എന്തു വേണം?”

“എനിക്കു മിട്ടായി മതി.”

“അയ്യോ രാവിലെ മിട്ടായി തിന്നുന്നോ? അതു നല്ലതല്ലല്ലോ.”

“എനിക്കു മിട്ടായി മാത്രം മതി.”

“എന്നാൽ അമ്മ മിട്ടായി തരാം.”

സാറമ്മ കുഞ്ഞിനു മിട്ടായി കൊണ്ടു വന്നുകൊടുത്തു.

താൻ കുഞ്ഞിനെ ലാളിച്ചു വെച്ചുകൊടുത്ത മത്തായിച്ചൻ പറഞ്ഞതു് അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു.

മോളിനെയും മിട്ടായിയും തിന്നുകൊണ്ടു് ഇറങ്ങി നടന്നുതുടങ്ങി.

“കുഞ്ഞു് എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നതു്?” മോളിനെയും വാതിലിൽക്കൂടി വെളിച്ചിലിറങ്ങുന്നതുകണ്ടു് സാറമ്മ ചോദിച്ചു. “ഞാൻ എന്റെ മകൾക്കു തലയിൽ സ്വൈര്യ വെച്ചു തരട്ടേ?” സാറമ്മ ഓടിപ്പോയി തലയിൽ സ്വൈര്യ വെച്ചുകൊടുത്തു.

“മറിയക്കുട്ടി സ്വൈര്യവെക്കും വെള്ളത്തില്ലേ?” മോളിനെയും കൊഞ്ചിപ്പറഞ്ഞു.

“അവൾ വകയ്ക്കുകൊള്ളാത്ത ജന്തുവല്ലേ?” സാറമ്മ അമർഷം വാക്കുകളിൽ സ്പഷ്ടമാക്കി. “കുഞ്ഞിനു കമ്പിളിയുടുപ്പിച്ചുതരട്ടേ? നല്ല തണുപ്പാണ്.”

“എനിക്കൊന്നും വേണ്ടാ.” അവൾ നടന്നുതുടങ്ങി.

“കുഞ്ഞേ മറിയക്കുട്ടിയുടെ അടുക്കൽ പോകല്ലേ!” കാപ്പിസൽക്കാരത്തിനു തന്റെ മകളെ ക്ഷണിക്കാത്തതിലുള്ള പരിഭവം അങ്ങനെ തലയേറത്തുകയാണ്.....മോളിക്കുട്ടിക്കു കാലിനിപ്പോൾ തരക്കേടൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, അവൾ കാൽവെക്കുന്ന രീതിയിൽ അല്പം ക്രമക്കേടുണ്ട്. മത്തായിച്ചൻ പറഞ്ഞതു വാസ്തവം. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വിഷമമുണ്ടാക്കുന്നു കുഞ്ഞന്നമ്മയുടെ കാപ്പിസൽക്കാരം. കൊച്ചു മോളിക്കുട്ടിയെ ഒന്നു ക്ഷണിക്കാൻ തോന്നിയില്ലല്ലോ! അന്നുതന്നെ കുഞ്ഞന്നമ്മയോടു പകർവീട്ടാൻ സാറമ്മ തീരുമാനിച്ചു.

അതാ, മറിയക്കുട്ടി അവിടെ തോട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്നു; കുഞ്ഞന്നമ്മ വീട്ടിലും. സാറമ്മ ഇവിടെ പാത്രം കഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവൾ പാത്രങ്ങൾ കൂട്ടിമുട്ടിച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. അവളുടെ മനോഭാവം അതിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. ജനലിൽക്കൂടി കുഞ്ഞന്നമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു അവൾ നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു.

“അമ്മേ, ഈ സ്തമ്പ നല്ലവണ്ണം ഉണങ്ങി. അമ്മ വന്നു നോക്കണം! അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ നല്ലവണ്ണം നന്നച്ചു കൊണ്ടുവന്നു!” അതുപോലെ എടുത്തു ഞാൻ ഉണക്കിയതാണ്. അമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ എടുത്തുകൊണ്ടു് ഒരു തരക്കോട്ടും പറയില്ല.” മറിയക്കുട്ടി അമ്മയോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ഇതാ വരുന്നു മകളേ!” കുഞ്ഞന്നമ്മ ഓടി വരികയാണ്. അടുക്കളയിൽനിന്നിറങ്ങുന്ന വേഷത്തിൽത്തന്നെ. സാറമ്മ ഇതുകണ്ടു മുണ്ടു കോണിച്ചു കാട്ടി. എന്തൊരു വേഷം!

“ഞാൻ സ്തമ്പ നല്ലവണ്ണം നന്നയ്ക്കുതെ ഇളക്കിയില്ലേ. അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ അങ്ങനെ ഇളക്കരുതെന്നും. എന്താമ്മേ, ആ പുസ്തകത്തിലിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവെക്കട്ടേ?” മറിയക്കുട്ടി വീണ്ടും അനുവാദം ആരാഞ്ഞു.

“അയ്യോ! എന്തൊരു ചന്തം!! കുഞ്ഞന്നമ്മ! കൊഞ്ഞന്നമ്മ!!” പാത്രങ്ങൾ വെള്ളത്തിലിട്ടു കൂട്ടിമുട്ടിച്ചുകൊണ്ടു സാറമ്മ കൊഞ്ഞന്നംകുത്തി.

“കൊള്ളാം മറിയക്കുട്ടി, നല്ലവണ്ണം ഉണങ്ങി. ഇതു നമ്മുടെ ശെമ്മാശ്ശൻ റോമിൽനിന്നും അയച്ചു എഴുത്തിലുണ്ടായിരുന്നതാണ്. സാധാരണ കിട്ടുന്ന

സ്തമ്പല്ല. സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.” കുഞ്ഞന്നമ്മ പ്രേരണ നല്കി.

“ഓഹോ! ശരിതന്നെ. റൂ മെയ്ക്കു് ഒരു സ്തമ്പിന്റെ മഹത്വം!” സാറമ്മ പാത്രങ്ങളെല്ലാം കഴുകിത്തീർന്നു. അവളുടെ ദൃഷ്ടികൾ അങ്ങോട്ടുതന്നെ സഞ്ചരിക്കുകയാണ്.....മോളിക്കുട്ടി മറിയക്കുട്ടിയുടെ സ്തമ്പുകൊണ്ടാൻ നടന്നെത്തുന്നു.

“ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ.” മോളിക്കുട്ടി സ്തമ്പിനു കൈനീട്ടി.

മറിയക്കുട്ടി അല്പം സംശയിച്ചിട്ടു് അമ്മയുടെ മുഖത്തു നോക്കി.

“ഓഹോ! കൊടുക്കൂ, നോക്കിക്കോട്ടെ.” കുഞ്ഞന്നമ്മ സമ്മതം നല്കി.

മറിയക്കുട്ടി ചൈതന്യത്തോടുകൂടി മോളിക്കുട്ടിയുടെ നേക്കു് സ്തമ്പു നീട്ടി. അവൾ ഉടനെ അതു തട്ടിപ്പിറച്ചു നുള്ളിക്കിറിക്കളഞ്ഞു.

മറിയക്കുട്ടിയുടെ മുഖഭാവം മാറി. കുഞ്ഞന്നമ്മ തടുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവൾ മോളിക്കുട്ടിക്കു് ഒരു തള്ളുകൊടുത്തു മോളിക്കുട്ടി മാറിത്തുറുങ്ങി.

ഇതു കണ്ടുനിന്ന സാറമ്മ പാഞ്ഞെത്തി. “തരക്കോടില്ല. എന്റെ കുഞ്ഞിനെ നിങ്ങളുടെ തടിച്ചിടകളെക്കൊണ്ടു തള്ളിയിടിച്ചു. അല്ലേ?” കെട്ടിനിന്നിരുന്ന വിദ്വേഷം അണുപൊട്ടിപ്പോഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ നല്ല അമ്മതന്നെ. മക്കളെക്കൊണ്ടു കണ്ടു പിടിച്ചുക്കൊല്ലിക്കാൻ നോക്കുന്നു.” സാറമ്മ മകളെ പിടിപ്പിച്ചുപോയില്ല. അവൾക്കു് ഒന്നും പറയിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സാറമ്മ വഴക്കിനു കാരണം കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ.

കുഞ്ഞന്നമ്മയ്ക്കു് അതുതമാണുണ്ടായതു്. അവൾ ശാന്തത കൈവിടാതെ സ്വന്തം കുട്ടിയോടു പറഞ്ഞു: - “വീട്ടിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളു കുഞ്ഞേ, ഇവിടെങ്ങും നില്ക്കരുത്.”

മറിയക്കുട്ടി ഉടനെ വീട്ടിലെത്തി.

“സാറമ്മേ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയേയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, അപ്പോൾ നമുക്കുണ്ടുപേക്ഷം സംസാരിക്കാം.”

“എന്റെ കുഞ്ഞിനെ പോകാൻ പറയാൻ കാരണമൊന്നുമില്ല.”

“അവൾ നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയില്ല. അതുതന്നെ.”

“തീർച്ചയായും അനുസരിക്കും..... മോളിക്കുട്ടി, എന്റെ കുഞ്ഞു് ഓടി വീട്ടിൽപ്പോകൂ. അമ്മ ഇപ്പോൾ വന്നേക്കാം.”

മോളിക്കുട്ടി വിരൽക്കുടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു: - “ഉറങ്ങാ! ഞാൻ പോകുന്നില്ല.”

“കണ്ടോ, സാറമ്മേ!”

“ഞാനൊന്നും കാണുന്നില്ല.” സാറമ്മയുടെ സിരകൾ വിജ്ഠംഭിച്ചു. “എന്റെ കുഞ്ഞിനു കാലിനു സുഖമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അല്പം ലാളിച്ചുപോയെങ്കിൽ അതു് എന്റെ കാര്യമാണ്.”

കുഞ്ഞന്നമ്മ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി: “നിങ്ങളുടെ ലാളിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആളുകൾക്കു് അസഹ്യമായിരിക്കുന്നല്ലോ. ആ കുഞ്ഞിനെ വെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ തിരുമാനിച്ചോ?... ..സാറമ്മയ്ക്കു് എന്തോടു കോപമുണ്ടെന്നു് എനിക്കറിയാം. കാരണം ഇന്നുവരെ കാപ്പിസൽക്കാരമാണ്. പരമാവധിയിൽ എനിക്കുതിൽ ഉത്തരവാദിത്വമില്ല. കുട്ടികളെല്ലാം ഇവിടെ വരുന്നതുവരെ ഞാനൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മറിയക്കുട്ടിയുടെ പിറന്നാളായിരുന്നു ഇന്നലെ. അയ്യോ! കുട്ടികളെല്ലാംകൂടി തയാറാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നതാണല്ലോ. അപ്പോൾ അവരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു, സാറമ്മയേയും മോളിക്കുട്ടിയേയുംകൂടെ ക്ഷണിക്കണമെന്നും. എന്നാൽ അവർക്കു് അതു സമ്മതമായില്ല. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, അവരെല്ലാം തിരിയെപ്പോകുമെന്നും പറഞ്ഞു. എനിക്കിങ്ങനെ പറയുന്നതിഷ്ടമില്ല. പക്ഷേ, പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ സ്തമ്പിന്റെ കാര്യംതന്നെനോക്കൂ. മോളിക്കുട്ടിയുടെ ദൃഢീഭത്തിനു വേറെ ഉദാഹരണം വേണമോ? യാതൊരുത്തരെയും ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും അനുസരണമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും ഞാൻ എന്റെ കുട്ടികളെ പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“ഉറങ്ങാ! നിങ്ങൾ പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്, അല്ലേ? നിങ്ങളുടെ അനുസരണമുള്ള മകൾ—ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാത്ത മകൾ—മോളിക്കുട്ടിയെ ഇപ്പോൾ തള്ളിയിട്ടുതോ?”

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

ഫാത്തിമയിലെ കുട്ടികൾ *

അദ്ധ്യായം 10

മഹത്വ ആത്മതം

ശിശുവായപ്പോൾ വിട്ടിട്ട് ദിവസം വെളിച്ചം നൽകുകയും സന്ദർശനം വന്നു അവരുടെ വിടുകൾക്കിടയിൽ ഒരു സന്ധ്യയോടൊപ്പം സന്ദർശനം ഒഴിയാതെ യായി.

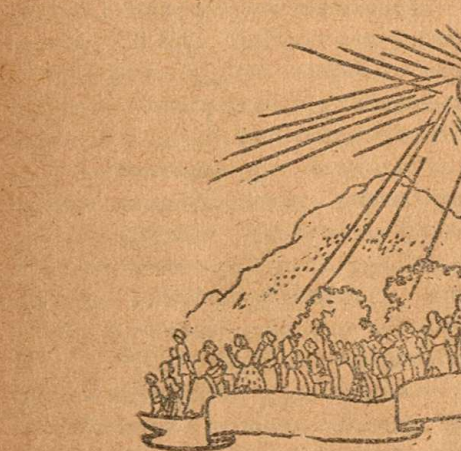
“മുസി, അടുത്തപ്രാവശ്യം സൂര്യൻ അത്ഭുതം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു നേരമേയോ? ഒരു സൂര്യ മോദിപ്പിട്ടു.

“അതു പരിശുദ്ധ കന്യാകാരിയമ്മാണോ? പാപ്പ. ജഡിന്ത, മറ്റൊരാളായി കരുതുക പ്രകടിപ്പിച്ചു.

“മുളിയെ പ്പോലെ കോവയിലും മേൽക്കുമേൽക്കും നടക്കുമോ, മറ്റൊരാൾ സി സി?” എന്നു മറ്റൊരാളായി ചോദിച്ചു.

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം നിഷ്പ്രഭമായും കാര്യമില്ലാത്തതുമായും അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

പോർട്ടുഗലിലെ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലും കോവയിലെ സംഭവങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു, ഓഗസ്റ്റ് 13-ാം തീ

യതി അവിടെ ഒരു അത്ഭുതം നടക്കുമെന്നുള്ള കുട്ടികളുടെ പ്രവചനത്തിൽ— സജീവമായ തൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അടിച്ചവ സംഭവത്തിനായി നായും മോട്ടോ എടുക്കുന്നതിനും മറ്റും പത്രാസ്റ്റാൻഡ്നായും മോട്ടോ ഗ്രാഫറായും കുട്ടികളുടെ വിട്ടിട്ട് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭക്തജനങ്ങളെ പ്പോലെതന്നെ അവിശ്വാസികളും ഫാത്തിമ സംഭവങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധാർഹരായിരുന്നു. നടക്കുന്നതിനുള്ള അത്ഭുതത്തിന്റെ പ്രകൃതത്തെപ്പറ്റി പല ഉപദേശപാത്രങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു.

“എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു? മുസി,” മോദർ മൊറിയോ (F. J. Moray) ചോദിച്ചു.

“ഇല്ലല്ലോ, അതു സൂര്യ പാത്തിപ്പു. ഒരു രേഖയിലെ മേയറോടുകൂടി അത്ഭുതം, അത്ഭുതം ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു പോലെ അതു കേൾക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതം മറ്റും അവർ ആത്മസ്ഥിരമായിത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പാഞ്ഞു.”

വികാരിയച്ചൻ മുസിയെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി.

“പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ 13-ാം തീയതി അത്ഭുതകരമായ യാത്രയും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു വിചാരിക്കുക. അങ്ങനെയായാൽ ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല?”

“ഇല്ലല്ലോ,” മുസി മറുപടിയു.

“നിങ്ങളുടെ മതാപിതാക്കൾക്കുണ്ടാകുന്ന എത്ര മേൽ വിചാരിക്കുമായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കുക!”

“ഇല്ല; അതിലൊട്ടും വിചാരിക്കുന്നില്ല. 13-ാം തീയതി അത്ഭുതം നടക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. സൂര്യ അപ്രകാരം ഉണ്ടാകാൻ പാഞ്ഞതാണ്.”

എത്ര നന്നെ ചോദ്യങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചിട്ടും മുസിയുടെ മനസ്സിലുടനീളം കഴിഞ്ഞില്ല. അതുപോലെ ജഡിന്തയും മറ്റൊരാൾ സിസിയും അത്ഭുതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സംശയമേറിയവരായിത്തീർന്നു.

ഏകദേശം അറുപതിനായിരത്തോളം ജനങ്ങൾ അത്ഭുതം നടക്കുന്നതിന്റെ തലമുഖത്തുനിന്നു ഫാത്തിമയിൽ എത്തിയിരുന്നു. അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി അവർ പരസ്യമായി സംസാരിക്കുകയും ആൾക്കർക്കിടയിൽ പെട്ടെന്നു പിറേറിയവരെ കാഴ്ചകൾ നൽകുവാൻ കൊണ്ടുനടന്നു ചോവയിലെ മേച്ചിൽ സ്ഥലത്തുനിന്നു തിരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കുട്ടികൾ ഇതൊക്കെ കാണുകയും അറിയുകയും

ചെയ്തിട്ടും അവർക്ക് അല്പംപോലും ശങ്കയോ ഭീതിയോ ഉണ്ടായില്ല.

“ഒടുവിൽ അവർക്കും സന്തുഷ്ടതയും നൽകുകയുണ്ടായി.” കുട്ടികൾ അവരുടെ വിടുകൾക്കൊപ്പം പറഞ്ഞു.

പിറ്റേദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ മഴയും തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും സന്ദർശകർ എഴുപതിനായിരത്തോളമായി വന്നു. മുസിയുടെ അമ്മ അസാധാരണ ഉൽക്കണ്ഠാകവയോടെ കണ്ണുനീർ വെള്ളമൊഴുക്കുകയും പാഞ്ഞുപറഞ്ഞു. ആ അത്ഭുതം നടക്കുമെന്നാൽ കുട്ടിയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾ ചോവയിൽ ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ മഴയത്തും തണുപ്പത്തും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആ വ

ലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിനും എത്രയും നീക്കം ചെയ്തും കേൾപ്പും ഉണ്ടായത്!

“ആ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ഒരു ചെളിപ്പുഴയായിത്തീർന്നിരിക്കും; ജനങ്ങളെല്ലാം നന്നെക്കുതിന്നു നൽകുകയും.” ആ സൂര്യ വിമോദിച്ചു “മുസി, ആ സാഗ്ഗിയസൂര്യൻ നന്നെക്കുതിന്നു നൽകുകയും ചെയ്യുമോ?”

അല്പനേരം കൂടി ക്ഷമിക്കണമെന്നും, സ്വസ്ഥതയെപ്പറ്റിയും, എല്ലാവർക്കും കാര്യങ്ങൾ പറ്റും മറ്റും അത്ഭുതം തീർത്തുവെന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും മുസി അമ്മയോട് ഒരിക്കൽക്കൂടി പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തി.

കുട്ടികളും കുടുംബാംഗങ്ങളും വയലിലെത്തുകയും മണി പരിഭവനങ്ങൾ യോടൊത്തുതന്നെ. എന്തൊരു കാഴ്ചയാണ് അവർക്കു കാണുന്നത്. വെളിച്ചം ഇറവിറവയായിത്തീർന്നു. പലക്കുട്ടികളും പലപ്പോഴും തണുത്തുതണുത്തു ചെളിയിൽ പൂണ്ടു ചിങ്ങിക്കൂട്ടിനിൽക്കുന്നു എഴുപതിനായിരം ജനങ്ങൾ. അപരക-പ്രാകൃതമായിട്ടു വളരെ കാഴ്ചകളും ഭവനങ്ങളിലും മറ്റും വാഹനങ്ങളും അടുത്തടുത്തായി കിടന്നിരുന്നു.

എല്ലാവരുടെയും കൈയിൽ ജപമാലയുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾ വന്നു ചേർന്നപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു മന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുകയും അങ്ങനെയൊരു മഴയായി. അവിശ്വാസികൾ പോലും ബദ്ധശ്രദ്ധയായി നിന്നിരുന്നു.

“കുട്ടികൾ ഇതു വരണം. വഴി മാറ്റിക്കൊടുക്കുക,” എല്ലാവരും.

അവർക്ക് കടന്നു പോകാൻ വേണ്ടി ജനക്കൂട്ടം കൂട്ടിക്കൊടുത്തു. അവർ കടന്നു ചെല്ലുന്നതിന്റെ അടുത്തടുത്തുള്ള വേഗം നടന്നു. ഭക്തജനങ്ങൾ വിശുദ്ധപുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ ഇവയും കൊമ്പും ഓടിച്ചു ഓടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിരുന്നതിനാൽ ആ വഴിയ്ക്കും തായ്ത്തടി മറ്റുമായിത്തീർന്നു.

എല്ലാവരും കടന്നു ചെല്ലുന്നതും കേൾക്കുന്നതും അത്ഭുതമായിരുന്നു. മുസി ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ വശത്തുനിന്നു അനന്തരം മഴ വകയ്ക്കുന്നതും അപ്പോഴാണ് സംഭവം കൂടാതെ, മുസി ജഡിന്തയോടും മറ്റും സിസിയോടുകൂടി അ ചെളിയിൽ തണുത്തു കിടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എഴുപതിനായിരം നാലുക്കൾ ഭക്തി തീക്ഷ്ണതയോടെ അത്ഭുതം നന്നെക്കുതിന്നു. നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള ജനസമൂഹത്തിനും സ്വസ്ഥതയോടെ തീർന്നിരുന്നു. മറ്റൊരു ആത്മീയ പരീക്ഷണമെന്നും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ട അത്ഭുതം കണ്ടാതെ

യപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു അസാധാരണ പ്രകടനമായി.

“വിശ്വസ്തതയോടെ! അവർ നമ്മെ കയ്യെടുക്കുകയായിരുന്നു ഇപ്പോൾ സൂര്യ ഉച്ചയ്ക്കു വെളിച്ചം വരുന്നത് അവിടേ പാഞ്ഞു എന്തിനായിട്ടുണ്ടു?” തലമുടിയിലും രാത്രി മുഴുവൻ തണുത്തു ചിറച്ചു ഉച്ചയ്ക്കു വെളിച്ചം വരുന്നത് അത്ഭുതമായി വീക്ഷിച്ചു.

ഈ വാക്കുകൾ അയാളിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞില്ല; അപ്പോഴാണ് മുസി പ്രസന്നവനയായി ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

“സൂര്യൻ അത്ഭുതം; എല്ലാവരും മുട്ടുകുളുപ്പിൻ.”

എന്താണ് അതിനുകൾക്കു മുകളിൽ തന്നെ മരിയ റോസ മകളെ ഉപദേശിച്ചു: “നല്ലവണ്ണം നോക്കൂ പെണ്ണ, അവിടെ മറ്റൊരു മനുഷ്യനും ഇല്ല.”

മുസി അമ്മയും പറയുകയായിരുന്നു. വക്കിൽ സ്വസ്ഥതയോടെ നീലയെങ്കിലും വെള്ളയെങ്കിലും ധരിച്ചു പ്രകടനമായി. കാനോനാരിണിയായി സൂര്യ അവിടെ വന്നിരുന്നു. ശരവയുടേതായ നയനങ്ങളോടും അധാരവും നിറയെപ്പോയ ഏതോ ശോകഭരം ചേർന്നു പരപ്പിച്ചു വെള്ളമൊഴുക്കുകയും ചെയ്തു. സൂര്യൻ ഇവകൊഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മുട്ടുകുളുപ്പിൻ വന്നു നിന്നു.

ജനക്കൂട്ടത്തിൽ സ്വസ്ഥതയോടെ കൈമാറ്റം കഴിഞ്ഞു. പലപ്പോഴും കുട്ടികളുടെ ആനന്ദവിവരമായ മേൽക്കൂട്ടം

തോന്നുന്നു. ഭക്തരായ കാണികൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

അവർ പറഞ്ഞു “പാശ്ചാത്യർക്ക്. മുസി സാഗ്ഗിയ സന്ദർശനം സന്ദർശനമായിരുന്നു ആ മൂന്നു കുട്ടികളുടെ വക്താവെന്നായി അവർക്കായിത്തന്നെല്ലാം അവർ അവളുടെ ജോലി സമയം കഴിയാതെ നിർവഹിക്കുന്നതായി വെച്ചു. ഉത്തരം കിട്ടുന്നതിനായി പോർട്ടുഗൽ മുഴുവൻ അത്ഭുതകാഴ്ചയോടെ കാത്തിരുന്ന ആ ചോദ്യം അവർ അവർ ചോദിക്കുന്നു: “അത്ഭുതം ആത്മീയം?” “അതാ ജപമാലാജാലമായിരുന്നു.” (“I am the Lady of the Rosary”) “അത്ഭുതം” എന്തൊന്നാണെന്നു ചോദിക്കുന്നതു്?

“ജീവിതരീതി നന്നാക്കുന്നതിനും പാപങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റു പക്ഷിക്കുന്നതിനും വിശ്വാസികൾക്കു ഒരു താക്കീതു നൽകുന്നതിനാണ് അത്ഭുതം വന്നിരിക്കുന്നത്. വളരെയധികം ദോഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർമ്മവിനയവിനയം അവർ ദോഷിക്കാതിരിക്കണം. അവർ ജപമാല നമ്മുടെയും വേണം.”

ആ പ്രാവശ്യം അവർക്ക് സന്ദർശനം നൽകിയ ആ സാഗ്ഗിയസന്ദർശന ജപമാലാജാലമായിരുന്നു. മുസിയുടെ ഹൃദയസ്വന്ദനം ഉൾക്കൊള്ളിയിലായി.

മറ്റൊരു തുടർച്ച: “ജപമാലാജാലയുടെ ബഹുമാനമായി ഇവിടെ ഒരു കപ്പലുണ്ടു പണികഴിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതം നന്നാക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ശ്രവിക്കുമെന്നും, യുദ്ധം വേഗം അവസാനിക്കാനിടയാക്കുമെന്നും അവരെ അറിയിക്കുക.”

ഈ പുതിയ സന്ദർശനം പ്രചരിപ്പിച്ചു

നീതരുടേവർക്കും

മുസി മുട്ടുകുളുപ്പിൻ ശക്തിയുടേതായ അസാധാരണമായി എന്തൊരു സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ വേഗം മറുപടിയു. മുസിയുടെ ആത്മീയത സരിച്ചു ജനക്കൂട്ടം വെളിച്ചം വെളിച്ചം നിറഞ്ഞ ആ മണ്ണിൽ മുട്ടുകുളുപ്പി.

ഒരു വെള്ളമൊഴുക്കുന്നതിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. അവർ കണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇപ്രകാരം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം മേയോ അല്പം പെറക്കുന്നതുമായും വായുവിൽ നിശ്ചലമായിനിന്നു ഈ സമയത്ത് കുട്ടികളുടെ മുമ്പം അവർ സ്ഥിരമായ ആനന്ദാതിരേകത്തോടെ സ്വസ്ഥമായി.

“അവർ സൂര്യയെ കാണുന്നുണ്ട്. മുസി അമ്മയോട് സംസാരിക്കുന്നതും

കാൽ കഴിഞ്ഞു തിരികെത്തന്നതാണ് മുസി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത. ജിജ്ഞാസകളായ ബന്ധുക്കളും അയ്യപ്പരും അറിയാനാഗ്രഹിച്ചു പലേ കാലത്തും മതവിചാരം മനോഹരമായി സരിച്ചു മുസി മതവിചാരം ചോദിച്ചു.

ഒരു പാവപ്പെട്ട സൂര്യൻ അവളുടെ രോതം ശമിച്ചു ആരോഗ്യം വീണ്ടും ലഭിക്കുമോ? മറ്റൊരാളായി, യുദ്ധത്തിന് പോയ മകൻ തിരിച്ചുവരുന്ന വാളും ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? ഇക്കാര്യത്തെ അവരുടെ വിചിത്ര നന്നായിരിക്കുമോ? അവരുടെ വസ്തു നല്ല വിപര്യയായിത്തീർന്നു—ഇതൊന്നു പറ്റും മുസി ചോദിച്ചു. മറ്റൊരാൾ പ്രത്യേകതയുള്ളിൽ ചിത്ര നിശ്ചയരൂപത്തിലും മറ്റു വിചിത്രം അനുകൂലമായിത്തീർന്നു.

മതവിചാരം കോവയിൽ ഈ സ്ഥലം (ശേഷം 9ാം വേദിക)

* Rights reserved to Chev. Joseph Thabaila.

ബോസ്കോ ബാലരംഗം

പ്രയത്നം പ്രാർത്ഥന പ്രസന്നത

Bosco Children's Club (ബി. സി സി.)

ഫെബ്രുവരി 11-ാം രീയതി

പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ,

നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? "ഉവ്വ്, വലുപ്പം."

അതു എന്തിനായിരുന്നു അറിയാമോ?

"അതു അകലെ എങ്ങോ ആണെന്നറിയാം."

അതായത് അറിയാമോ? എന്താൽ വലുപ്പം പാഞ്ഞുതരാം. എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊള്ളണം. ഏതെങ്കിലും അനേകം കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടത്.

നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ അറുപതു ഉണ്ടെങ്കിൽ എടുക്കുക. യു. ഐ. യു. പ്രവേശനത്തിൽ ഫാദർ സിറോ ഐ. യു. മ. ലേഖനം കിട്ടുന്ന ഒരു പട്ടികയിലുണ്ട്. അതിന്റെ പേർ പിന്നീട് എന്താണ്. അതിനു സമീപം ഡോക്ടർ പീറ്റർ നീസു (Peter Nies) എന്ന പേരായി ഭക്ഷണമെടുക്കാൻ സിറോ ഒരു "ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്" ഉണ്ട്. ആ പ്രദേശത്താണ് ഏർട്ട് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ഒരു റൂറാലിസറ്റിന് ഏർട്ട് ഒരു സാധാരണ ഗ്രാമമായിരുന്നു. ഇന്നത് ജനതാപ്രസിദ്ധമായ ഒരു നഗരമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനു കാരണം അവിടെ മാതാവിന്റെ ദർശനങ്ങളാൽ അനുഭവിതമായി എന്നതാണ്. 1858 ഫെബ്രുവരി 11-ാം നുയാണ് മാതാവ് ആദ്യമായി ഏർട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ട് 18 പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവസാനത്തേക്ക് അക്കോല്ലത്തേന്ന ഭൂമിയിൽ 16-ാം നു യാത്ര നടന്നു. ഇപ്രകാരം മാതാവിനെ 18 പ്രാവശ്യം ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായത് ബെർണാർഡ് എന്ന പേരായ ഒരു ഗ്രാമീണവാസികളായിരുന്നു. അന്നുവരെ 14 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

1858 ഫെബ്രുവരി 11-ാം നു വാഴാഴ്ച ഉച്ചഭക്ഷണ പങ്കുചിത്തം. ഇളയ സഹോദരിയായ ടോയിനോറിനേയും അടുത്തവീട്ടിലെ 12 വയസ്സുപ്രായമുള്ള ജിൻ അബാടി എന്ന സ്വപ്നിയയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ബെർണാർഡ് വിവിധ ദർശനങ്ങൾ ചെയ്തു. അവർ മെഡിറ്ററേനിയൻ സമീപത്തായിരുന്ന ഗ്രോട്ടോയുടെ അടുത്തെത്തി. ഒരുതരം പാഷ്ചാത്യർ അത്ഭുതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈ ഗ്രോട്ടോ എന്ന പേരാണ്. ഗ്രോട്ടോയുടെ മുൻവശത്തു കൂടി ഒരു ചെറിയ റോഡ് ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത് കടക്കാനായി കൂട്ടികൂടെ ശ്രമം. ബെർണാർഡ് കൂട്ടുകൾ നീക്കം ചെയ്തപ്പോൾ അതു കടന്നു. തനിക്ക് നല്ല സുഖമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ തന്നെ പറ്റിയ ആ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ ബെർണാർഡ് ഡൈവ് ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് വെള്ളം കടക്കുന്നതിനായി പറ്റിയ സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു അവർ കച്ചവടം തുടർത്തി. തുടർന്ന് ചുറ്റും കിട്ടി. എന്നിട്ടും ഫലമൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ട് പഴയ സ്ഥാനത്തു തന്നെ മടങ്ങിയെത്തി. തോടു കടക്കുന്നതിനായി കാൽമുട്ടു ഉയർത്തി. തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു. അതുതന്നെയാണത്രെ അവർ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി. പക്ഷെ ആ ശബ്ദം നിലയുറപ്പായത് അവർ യെന്ന പിന്നിലിരുന്ന് കണ്ടുകയറി. അപ്പോൾ കണ്ടുകാണിയ അവളെ വിസ്മയത്തോടെ നോക്കി. അകലെയുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം നീന്താൻ തുടങ്ങിയതെന്നെങ്കിലും സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന മരങ്ങളും മറ്റു പക്ഷികളും കാരാളപ്പെട്ടു ഉലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴാണ്, വൃക്ഷങ്ങളുടെ പി

ന്നിടായി സന്ദർശിച്ചതായ ഒരു സ്ത്രീ നിൽക്കുന്നു! യൗവനപ്രായം; ശോഭയോടെ വെളുത്തു; തലമുതൽ പാദവരെ എത്തുന്ന ഒരു മേലുകി; അർദ്ധനീല നിറത്തിലുള്ള ഒരു കെട്ട്; വലുതുകൈയിൽ മനോഹരമായ ഒരു ജപമാല. ഇപ്രകാരമാണ് ആ സ്ത്രീയെ ബെർണാർഡ് പ്രത്യക്ഷനായത്.

അനന്തരമായ സ്ത്രീ ബെർണാർഡ് കൈകൊട്ടി വിളിച്ചു അവൾക്കു മുമ്പേ രോമകയർ അവൾ. മുട്ടുകുത്തി കൊണ്ടുനിൽക്കും. ആരോടിച്ചു. "ബോവാക്കോ പുത്രനേ..." എന്നു ത്രിത്വസ്തുതി ചെയ്തപ്പോഴാണ് സ്ത്രീയെ തലകുനിക്കുന്നതുപോലെ അവൾക്കു മുന്നേ. കൊത്തുമ്മയം അവസാനിച്ചപ്പോൾ അതേ ബെർണാർഡ് തോളിൽ കൈവെക്കി പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടു അപ്രത്യക്ഷനായി.

ബെർണാർഡ് കൂട്ടുകൾ രണ്ടുപേരും അവളെ അന്വേഷിച്ചു തിരിച്ചുവ

വി. ബർണാർഡ്

ന്നപ്പോൾ അവൾ മുട്ടി നിൽക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. "പുതു സന്യാസിനി" എന്നു പറഞ്ഞു അവർ അവളെ പരിഹസിക്കുകയും വിവിധ ശോചനീയ കാര്യങ്ങൾ തങ്ങളെ സഹായിക്കാതിരുന്നതിനാൽ അവളെ കറുപ്പിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ബെർണാർഡ് അതിനൊന്നും അപ്പോൾ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അവർ മുഖത്ത് വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. വഴിയോരേ ബെർണാർഡ് ദർശനവിശേഷം ധരിപ്പിച്ചു. അവളുടെ അമ്മ ഇക്കാര്യം കേട്ടപ്പോൾ മേലാൽ ഗ്രോട്ടോയിൽ പോകണമെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. എന്നുവരികിലും ഏതൊരു ദൈവശാക്തീകനെന്ന ആ സ്ഥലത്തേക്കു് ആകർഷിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയതുകൊണ്ടു്, അവർ സ്വപിതാവിന്റെ അനുജനായി വാങ്ങി വീണ്ടും അവിടെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പോഴാണ് മൗദാർദ്ദ്യം അവർക്കു് പ്പെട്ടു. പരിശുദ്ധ കന്യകയാണെന്നു സന്ദർശിക്കുന്നതെന്നു അവർ ഉറപ്പിച്ചു മാതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും ഗ്രോട്ടോയിൽ ചെന്നു. അപ്പോഴാണ് മാതാവ് അവൾക്കു ദർശനമുണ്ടിച്ചു. ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതിയുണ്ടായ ദർശനത്തിൽ മാതാവ് അതളിച്ചെഴുതുന്നു സരിച്ചു. ഗ്രോട്ടോയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു അത്ഭുതകരമായി ഒരു നീർവെപ്പൊട്ടിച്ചു പ്പെട്ടു. ആ ഉവ ഇപ്പോഴും വാറിയിട്ടിട്ടു. അതിലെ വെള്ളം കുടിക്കുകയും അതിൽ കുളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഇപ്പോഴും അനവധി അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. മാതാവിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ചു ബെർണാർഡ് സ്വർഗ്ഗീയസ്ത്രീയോടു പലപ്പോഴും അവർക്കു പേർ മാറാറി

ക്കാരണമായിരുന്നു. മാതാവ് 24-ാം തീയതിയാണ് അതിനു മറുപടി ലഭിച്ചത്. "ഞാൻ അമലോത്ഭവം ആകുന്നു" എന്നൊരു മാതാവ് അതളിച്ചെഴുതും. മാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവം ഒരു വിശ്വാസസത്വമായി പ്രസ്താവനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് 1854-ലാണ്. 1858-ൽ മാതാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എഴുന്നള്ളി വന്നു അതു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏഴ് ഇന്നു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തീർത്ഥാടനം ക്രമമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവിടെ നടക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾക്കു കൈയും കണക്കുമില്ല. 1858 മുതൽ 1908 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ 4000 അത്ഭുതരോഗരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും രാത്രി അവിടെ പരിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ പ്രഭക്ഷണം നടക്കുന്നുണ്ട്. ആ അവസരത്തിലാണ് അത്ഭുതങ്ങൾ അധികവും സംഭവിക്കുന്നത്. ശാരീരികമായ രോഗരോഗങ്ങളെക്കാൾ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ആത്മീയരോഗരോഗങ്ങളാണ്. എത്രയോപേരാണ് പുതിയ മനുഷ്യരായി മാഞ്ഞു അവിടെനിന്നു മടങ്ങുന്നത്. നിരീശ്വരന്മാർ പാലും ഏറ്റിയെത്തുപോൾ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്; വിശ്വാസപൂർവ്വമായി ഭവിക്കാറുണ്ട്. അത്രയ്ക്കു ഭക്തിയുണ്ടാണു് അവിടെത്തന്നെ അതിരുകളില്ല. "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ!" എന്ന പ്രാർത്ഥനാഗീതങ്ങൾ അതേപ്പോഴും മുഖരിതമായിരിക്കുന്നു.

പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, മാതാവ് ഏറ്റവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിന്റെ 92-ാം വാർഷികമാണു് അടുത്ത ശനിയാഴ്ച. 1958 ഫെബ്രുവരി 11-ാം നു അതിന്റെ ശതാബ്ദാഘോഷവും നടക്കും. അന്നു നമ്മിൽ ഏതുപേർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടാകും എന്നു ദൈവത്തിനു മാത്രമായിരിക്കും. എന്നു ദൈവത്തിനു മാത്രമായിരിക്കും. ഈ അവസരത്തെ നാം വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കണം. നമ്മുടെ അമ്മയുടെ തിരുനാൾ നാം ഭക്തിപൂർവ്വം കൊണ്ടാടണം. നിങ്ങളിൽ മിക്കവരും അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള സൊഡാലിറ്റിയുടെ അംഗങ്ങളാണ്. ആകയാൽ ഏറ്റവും നാമയുടെ തിരുനാൾ ആഘോഷമായി കൊണ്ടാടാൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക മുതലുണ്ട്. എല്ലാവരും മാതാവിന്റെ തിരുനാൾദിനം (അതിനു സാധിച്ചിരിപ്പുകിൽ അടുത്തു വരുന്ന ദിവസം) കമ്പസരിച്ചു വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കണം. സൊഡാലിറ്റിയിൽപ്പെട്ടവർ മാതാവിന്റെ ഏറ്റവും പൂർവ്വധികം ഭക്തിയോടെ ചെയ്യണം. അന്നോ പിറ്റേദിവസമോ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏറ്റവും പാശ്ചാത്യമായിട്ടുള്ള മാതാവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള പിഞ്ചുപെട്ടങ്ങൾക്കാണ്. മാതാവിനു നിങ്ങളോടുള്ള പ്രത്യേക വാത്സല്യത്തെല്ലേ അതു വിളിച്ചുവരുത്തുന്നത്? എല്ലാപ്പോഴും നിങ്ങൾ അപ്രകാരം മാതാവിന്റെ വാത്സല്യത്തിനു വിഷയമായിരിക്കണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ തിരുക്കുമാരനെ ദ്രോഹിക്കാതെ, പാപം ചെയ്യാതെ, ജീവിക്കണം. "ഞാൻ അമലോത്ഭവം ആകുന്നു" എന്നല്ലേ മാതാവ് പറഞ്ഞതു്? താൻ യാതൊരു പാപത്തിനും, ഉത്പാദനത്തിനും പാപം. അധിനയല്ലായിരുന്നെന്നതിൽ അവിടുന്ന് എത്രമാത്രം അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുവെന്നു നോക്കുക. മാതാവ് പിശാചിന്റെ മലയെ തകർത്തവളാണ്. അവന്റെ ബലശക്തിയാണ്. ആകയാൽ പാപംവഴി നാം അവനായി സമ്പൂർണ്ണമാകണം. അവർ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഭരണനടത്താൻ അനുവദിച്ചാൽ, അതു മാതാവിനു് ഇഷ്ടമാകുമോ? മാതാവിന്റെ മക്കളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കുമോ? കുത്തിയുണ്ട്, വാലുവെച്ചു യേക്കുന്നവയ്ക്കു പിശാചിന്റെ മിത്രം നിങ്ങൾ കാണിയില്ലേ? അവനായി കൂട്ടുകൂടുന്നതു എത്ര നാശകരമായിരിക്കും! ആകയാൽ പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, പാപത്തെ വെറുക്കുക. അതിനെ ദോഷിക്കുക, അതിനു് ഇടവരുത്തുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഓടിയകലുകയും ചെയ്യുക. ഏവം വിധം പരിശുദ്ധമായി വാഗ്ദാനം തിരുത്തു അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്ന

തിനുവേണ്ടി, ദിവസവും കിടക്കാൻ പോകുന്നതിനുമുമ്പ് അമലോത്ഭവമാതാവിന്റെ സ്മൃതിയായി മൂന്നു "നന്മനിറഞ്ഞ മറിയം" വീതം ചെയ്യണം. തിരുനാൾ മരങ്ങളെ എല്ലാവർക്കും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. കത്തുകൾക്കുള്ള മറുപടിയും മാറ്റം പിന്നിട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

എന്നു സ്വന്തം വലുപ്പം

നിങ്ങളോടൊന്നിയാമോ?

- 1 ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ നിരീശ്വരത്വം കോടതിയുടെ പേരെന്ത്?
- 2 അതിൽ എത്ര ജഡ്ജന്മാരുണ്ട്?
- 3 അവർക്കു് ഏതു പ്രായംവരെ ഉദ്യോഗം വഹിക്കാം?
- 4 ഓരോ ജഡ്ജിനെയും ഏറ്റവും ഉയർന്ന കോടതി എതുപേരാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്?
- 5 അതിലെ ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുന്നതാരാണ്?

ഉത്തരങ്ങൾ

- 1 സുപ്രീംകോടതി.
- 2 ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനോടുകൂടി ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം 8-ൽ കവിയാരുത്.
- 3 65 വയസ്സുവരെ.
- 4 മൈക്കോർട്ട്.
- 5 സുപ്രീംകോടതിയിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനോടും ജഡ്ജിമാരുടെയും പ്രസിഡണ്ടുമാരുടെയും അംഗീകാരത്തോടെ പ്രസിഡണ്ടു നിയമിക്കുന്നു. മൈക്കോർട്ടിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനു് ഒഴികെയുള്ള ജഡ്ജിമാരെ നിയമിക്കുമ്പോൾ മൈക്കോർട്ടിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനോടുകൂടി ആലോചിക്കണം.

കൊ-തി-വാർത്തകൾ

നാട്ടുരാജ്യത്തിനകങ്ങളിൽനിന്നും ഇൻഡ്യാൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ സർവ്വീസുകളിലേക്കു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റു തിരുമാനിച്ചതനുസരിച്ചു് ഏകദേശം സ്ഥാനത്തുനിന്നു 18 പേർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

— ഏകദേശം സ്ഥാനത്തുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭ ജനുവരി 26-ാം നു യോട്ടുകൂടി സ്വയം പര്യവസാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇനി ഒരു നിയമസഭ രൂപമെടുക്കേണ്ടതു് രാജപ്രമുഖന്റെ വിളംബരമുപയോഗിക്കണമെന്നും അറിവായിരിക്കുന്നു.

— വില്ലിംഗ്ടൺ ദ്വീപിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന നാവിക സ്റ്റേഷന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം ഫെബ്രുവരി 25-ാം നു ഏകദേശം സ്ഥാനത്തു പ്രമുഖന്റെയും കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെയും മാറ്റം സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഇൻഡ്യാൻ രാജ്യരാജമന്ത്രി സർദാർ വെൽബേംസിംഗ് നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ്.

ഇൻഡ്യാൻ വാർത്തകൾ

ഇൻഡ്യാൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പ്രമുഖ സിഡ്സ് ഡോക്ടർ രാജേന്ദ്രപ്രസാദ്, ഇൻഡ്യാൻ റിപ്പബ്ലിക്കിൽ ഓടാനുള്ള ആദ്യമായി സമ്മേളിച്ച പാർലിമെന്റ യോഗത്തിൽ ഇൻഡ്യാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടു്, ലോകത്തിലെ ഇതരരാജ്യങ്ങളോടു സൗഹൃദവും സമാധാനവും പുലർത്തി ലോകസമാധാനസംരക്ഷണത്തിനു് കഴിയുന്നവിധം സഹായിക്കുകയെന്നതാണ് തന്റെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഢമായ നയമെന്നു് പ്രസ്താവിച്ചു അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം തുടർന്നു: ഇതരരാജ്യങ്ങളുമായി യാതൊരു ശത്രുതയോ മത്സരമോ പരമ്പരാഗതമായി ഇൻഡ്യാൻ റിപ്പബ്ലിക്കിനു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ലോകത്തിൽ സമാധാനം നിലനിൽക്കുന്നതിനും, ഇതരരാജ്യങ്ങളോടു് ശത്രുതയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകത്തക്കവിധത്തിലുള്ള യാതൊരു ബന്ധങ്ങളും സ്ഥാപിക്കാതെ വർത്തിക്കുന്നതിനും സഹായകമാകുന്ന ഒരു നയം തുടരാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരിക്കുന്നതു്. — മാതാവിന്റെ രോഗം ബാധിച്ചു പ്രതിവർഷം 20 ലക്ഷം പേർ ഇൻഡ്യയിൽ മരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് ആരോഗ്യമന്ത്രി രാജകുമാരി അമൃതകുമാർ പാർലിമെന്റിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

സത്യദീപം

പത്രാധിപന്മാർ

ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, മദ്രാസ്
ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, ബംഗളൂരു

Vol. 23 || ERNAKULAM, FEBRUARY 8, 1950 || No. 24

ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതിയിൽ പ്രതിഷേധം സമർപ്പിക്കാൻ

ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ ഒരു വിഭാഗമായ രാഷ്ട്രസമിതിയുടെ മുൻപാകെ അപീലലോക ക്രിസ്താനികളുടെ വകയായി ഒരു പ്രതിഷേധം സമർപ്പിക്കുവാൻ ഒരു പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിലും അതിനു വിധേയമായ രാജ്യങ്ങളിലും നടക്കുന്ന മനുഷ്യാഭിമാനമന്ദന മതപീഡനങ്ങൾക്കെതിരായും ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ അവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനത്തിനെതിരായുമാണ് ഈ പ്രതിഷേധം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭീകരണത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും കിഴക്കേ യൂറോപ്പിനെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിലേക്കു വേണ്ടി സകല ക്രിസ്താനികളേയും നിരന്തരവും ഹൃദയപൂർവ്വകവുമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനയിതാവ് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനായ റേഡിയോ പൈലിറ്റായ അഡ്വക്കേറ്റ് ഫാളൻഡിലെ ഫാദർ ഫെർറിസ് ഗ്രീവ് ആണ്. ഈ പ്രതിഷേധപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനയിതാവ്. ഈ റേഡിയോ പ്രസംഗകനെ ഡച്ചുഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ജനങ്ങളും ശ്രവിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തീയവിവാഹത്തെ അധികരിച്ച് പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നവരികിലും സമോദരസ്നേഹത്തെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളാണ് ഫാദർ ഗ്രീവിനെ പ്രത്യേകിച്ചും പൊതുജനശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയിച്ചിട്ടുള്ളത്. നാമരഹിതലിം എന്ന അഭിയാനത്തിൽ 1938-ൽ അദ്ദേഹം ഒരു സംഘടന സ്ഥാപിച്ചു. ക്രിസ്തീയസ്നേഹം വഴിയായി കൂടുതൽ സമഭാഗ്യകരമായ ഒരു സമുദായത്തെ കാർഷിക്കുന്ന സകല മനുഷ്യരേയും ഏകീകരിക്കുകയാണ് ഈ ലിമിറ്റർ ലക്ഷ്യം. "ലോകത്തെ പരിഷ്കരിക്കുക, എന്നാൽ ആദ്യം നിങ്ങളെത്തന്നെ" എന്ന ആപ്തവാക്യമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനം. "നല്ല ആളുകളുണ്ടായാൽ നല്ല ലോകമുണ്ടാകും, ചിത്ത ആളുകളുണ്ടായാൽ ചിത്ത ലോകമുണ്ടാകും" എന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൽബോധനം 15000 ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. തത്ഫലമായി നാമരഹിതലിയിൽ ഇപ്പോൾ 15000 അംഗങ്ങളുണ്ട്. ഇതിനും പുറമെ 20,000 കുട്ടികൾ അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു പ്രത്യേകശാഖയും ലിമിറ്റർതായി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രാർത്ഥന, പ്രായശ്ചിത്തം, പ്രതിഷേധം
കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ ഒൻപതാം തീയതി ശനിയാഴ്ചയിലെ റേഡിയോപ്രസംഗത്തിൽ ഫാദർ ഗ്രീവ് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പ്രായശ്ചിത്തത്തിനും പ്രതിഷേധത്തിനുമായി ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. "മോസ്കോ ദൈവത്തിനെതിരായ സമരത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് വളരെക്കാലമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ സമരം ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലായിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് പെട്രോഗ്രാഡിലേക്ക് മോസ്കോയുടെ സമരം, പ്രത്യേക സ്വർഗ്ഗത്തിലേയും ഭൂമിയിലേയും ഏക മഹാശക്തിക്കെതിരായിട്ടാണ്. ഈ മഹാശക്തിയുടെ പൈശ്ചികമായ ഭൂതകാലം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. കിഴക്കേ യൂറോപ്പിൽ കിഴക്കേ യൂറോപ്പിനെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിലേക്കു വേണ്ടി സകല ക്രിസ്താനികളേയും നിരന്തരവും ഹൃദയപൂർവ്വകവുമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കുതിയാകട്ടെ പൈശ്ചികമായ ഭൂതകാലം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതാണ്. കിഴക്കേ യൂറോപ്പിൽ കിഴക്കേ യൂറോപ്പിനെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിലേക്കു വേണ്ടി സകല ക്രിസ്താനികളേയും നിരന്തരവും ഹൃദയപൂർവ്വകവുമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭീകരണത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും കിഴക്കേ യൂറോപ്പിനെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിലേക്കു വേണ്ടി സകല ക്രിസ്താനികളേയും നിരന്തരവും ഹൃദയപൂർവ്വകവുമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രായശ്ചിത്തപരിപാടി
സകല വിശ്വാസികളോടും എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ഒരുനേരം നോക്കുവാനും മാംസം വെട്ടിക്കുടിക്കുവാനും പത്രങ്ങൾ വഴിയായും റേഡിയോവഴിയായും ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ മാസാദ്യ ശനിയാഴ്ചയും ദേവമാതാവായ മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന്റെ സ്മൃതിക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നും ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ അമലോത്സവഹൃദയത്തോടു ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ റഷ്യ മാനസാന്തരപ്പെടുമെന്നും മാതാവ് മാതാമയിൽ വശാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളല്ലോ. പല സംഘടനകളും യൂണിയനുകളും മുൻനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അതാതിന്റെ അംഗങ്ങളെ തീർത്ഥയാത്രകൾ നടത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഫാളൻഡിലെ കാത്തലിക് ആക്ഷൻ സംഘടനാർ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അത് അപീലലോകപ്രസ്ഥാനമാക്കുവാനുള്ള മുതലുമാവാൻ ഓസോലാൻഡ് അംഗങ്ങളായ യുവാക്കൾക്കു മുമ്പാകെ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ട്രേഡ് യൂണിയൻസ് ഐക്യ സിംഹായം പ്രദാനം ചെയ്തു. ഡച്ച് വർത്തനാപ്രദാനം പ്രദാനം ചെയ്തു. ഡച്ച് വർത്തനാപ്രദാനം പ്രദാനം ചെയ്തു. ഡച്ച് വർത്തനാപ്രദാനം പ്രദാനം ചെയ്തു.

കത്തോലിക്കാ പ്രസ്സ് ഐക്യ സിംഹായം പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സകല വാർത്തകളും അവാർ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫാളൻഡിലെ വലിയ കത്തോലിക്കാസംഘടനകൾ മിക്കവാറും എല്ലാം പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. അവിടുത്തെ കത്തോലിക്കാ തൊഴിലാളി സംഘടനയിൽത്തന്നെ 300,000 അംഗങ്ങളുണ്ട്. 65,000, 000 അംഗങ്ങളുള്ള കത്തോലിക്കാ സാർവദേശീയ വനിതാ സംഘടനയും മറ്റും മറ്റും പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. വൈദികരും സന്യാസസമോദരരും കന്യാസ്ത്രീകളും ഉൾപ്പെട്ട ഫാളൻഡിലെ അനേകം സ്ഥാപനങ്ങൾ ലോകമാസകലമുള്ള അവിയിലെ അംഗങ്ങളുടെ ആയിരക്കണക്കിനുള്ള ഒപ്പകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനിടയിൽ മിക്കവാറും എല്ലാ ഡച്ച് കത്തോലിക്കരും പ്രതിഷേധത്തിന് ഒപ്പുവെച്ചുകഴിഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയായും പ്രായശ്ചിത്തത്തായും അതിനു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒപ്പുവെച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഫാളൻഡിലെ അപ്പസ്തോലിക നൺഷിയോ, യൂട്രിച്ച് റ്റാലി മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ തിരുമേനീമാർ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്ത ഒരു സന്ദേശവും നൽകുകയുണ്ടായി. അതിലെ ഒരു ഭാഗമാണ് താഴെ ചേർന്നത്:

"ഈ രാജ്യത്തിലെ കാത്തലിക് ആക്ഷൻ സംഘടനകളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള പൊതുവായ പ്രതിഷേധത്തിൽ ഒപ്പുവെക്കുവാൻ നമുക്കുള്ള സന്നദ്ധതയെ നാം നേരിട്ടു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ പ്രതിഷേധത്താൽ അർത്ഥശൂന്യതയെത്തന്നെയാണ്, കത്തോലിക്കരായ നാം നിരസാധാര്യമായി വരുന്നവരുടെയെന്നു വെക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; പ്രത്യേക ലോകരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കണമെന്നാണ് നാമുദ്ദേശിക്കുന്നത്. നമുക്കു മാതൃകയായ നമുക്കു ജനങ്ങൾക്കു തിരുസ്തേയുടെ കാർമ്മാണത്തിലുള്ള തീക്ഷ്ണതയെ ശക്തിമാനായിത്തീർക്കണമെന്നും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

നമുക്കു കർത്തവ്യം
ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായ തിരുസ്തേയിലെ അംഗങ്ങൾ, മനുഷ്യശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളെപ്പോലെ, സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ഫലപ്രദമായി പങ്കുകൊള്ളേണ്ടവരാണ്. സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിലേയും അതിന്റെ പിടിയിലായിരിക്കുന്ന തെക്കുകിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിലേയും വൈദികാധ്യക്ഷന്മാരും വൈദികരും വിശ്വാസികളും ഭാരണമായ മതപീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു നമുക്കറിയാം. ഈ ദുരവസ്ഥയിൽ അവരോടു ഹൃദയപൂർവ്വം സഹതപിക്കുകയും ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ അവകാശലംഘനങ്ങളുടെ പിടിയിൽനിന്നു മോചനംപ്രാപിക്കുവാൻ സഹകരിക്കുവാനുള്ള സകല പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു നമുക്കു കർത്തവ്യം മാത്രമാണ്. ആകയാൽ ഹൃദയപൂർവ്വകമായ പ്രാർത്ഥനകളാലും നിയമേനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളാലും മതപീഡനരായ ആ നമുക്കു സമോദരങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത പ്രതിഷേധപ്രസ്ഥാനം വിജയകരമാകുവാൻ നമുക്കു സഹായിക്കാം. പ്രാർത്ഥനയും പ്രായശ്ചിത്തവുമെന്ന ദിവ്യസന്ദേശവുമായി നമ്മെ സന്ദർശിച്ചുനഗ്രഹിച്ചു മാതാവിനോട് ഇതിലേക്കുവേണ്ട പ്രമോദനം നമുക്കു നൽകുമാറാകട്ടെ.

അടുത്തയാഴ്ചയിൽ

- ഫെബ്രുവരി
- 12 ഞായ: 60-ാം ഞായർ
- 13 തി: വിനസന്തിയോസം
- 14 ചൊ: വലന്തിനോസം
- 15 ബു: പവുസ്തിനോസം
- 16 വ്യാ: യോഹന്നാൻ ബ്രിത്തോ
- 17 വെ: മർസല്ലോസം
- 18 ശ: ശെമേദൻ

പ്രസംഗകക്കുറിപ്പുകൾ

തിരുഹൃദയരേഡിയോപദ്ധതി
ദൈവവിശ്വാസവും മതനിയമവും അടിക്കടി അധോഗതി പ്രാപിച്ചവരെന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. എന്നാൽ, മനുഷ്യവർഗ്ഗം ദൈവത്തിലേക്കു പിന്തിരിയാതിരുന്നതോളംകാലം ലോകത്തിൽ ശാശ്വതസമധാനമുണ്ടാകയില്ലെന്നു കാഴ്ചവിവരമുള്ളവർ സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞുപോയ ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ തവണെൻ്റ് സ്റ്റാഫ് ഹൗസിലെ അംഗങ്ങൾ നൽകിയ യാത്രയെല്ലാ സൽക്കാരവേളയിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചത്, സകലത്തിനും സാക്ഷിയായ സർവ്വേശ്വരന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഒരിക്കലും വിസ്തരിച്ചുകൂടാൻ എല്ലാവരും അവിടുത്തെ ഹിതമായ രീതിയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ സദാ പരിശ്രമിക്കണമെന്നാണ്. കത്തോലിക്കാ സഭ ദൈവവിശ്വാസവും മതബോധവും സകല ജാതി ജനങ്ങളിലും നിലനിർത്തുവാൻ അക്ഷിണം യത്നിച്ചുവരുന്നുവെന്നു അനിഷേധ്യമായ വാസ്തവമാണ്. ഇക്കാര്യം സിദ്ധിക്കായി വിദ്യാലയങ്ങളേയും മുദ്രണശാലകളേയും പ്രസംഗവേദികളേയും സഭ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അധുനാ തനകാലത്തു ആശയവിനിമയത്തിനു ഏറ്റവും പറ്റിയ ഉപാധിയായി ഭവിക്കുകയുണ്ടായ റേഡിയോയും ഉപയോഗിക്കുന്നകാഴ്ചയിൽ സഭ ഉപേക്ഷ കാണിക്കുന്നില്ല. "തിരുഹൃദയ റേഡിയോപദ്ധതി" എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രക്ഷേപണ പരിപാടി സമാരംഭിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ 11 വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 670-ഓളം പ്രക്ഷേപണ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സ്റ്റേഷനുകൾ ലോകമെങ്ങായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രക്ഷേപണപരിപാടി

പ്രക്ഷേപണം തിരുഹൃദയസ്തൂതിക്കായുള്ള ഒരു ഗാനത്തോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്നു. അനന്തരം ജപാപ്പസ്തോലസമ്പ്രതിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. തുടന്ന് ഒരു സംഗീതവും ഏതെങ്കിലും ഭക്തിവിഷയത്തെ അധികരിച്ചുള്ള ഒരു ലഘുപ്രസംഗവും ഉണ്ടായിരിക്കും. "കത്തോലിന്റെ മാലാഖ"യോടുകൂടി പരിപാടി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നതു സിനിമാതാരങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളിലേയും പ്രസിദ്ധകോളളകളിലേയും നായക സംഘങ്ങളുമാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ കത്തോലിക്കാസഭയും അകത്തോലിക്കാസഭയും ഉപകാരാർത്ഥം "റേഡിയോ ഗോവ" എന്ന പ്രക്ഷേപണകേന്ദ്രം എല്ലാ വ്യാഴാഴ്ചയും രാത്രി 8-45-നും, 10-45-നും തിരുഹൃദയത്തിന്റെ ഈ സന്ദേശം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്നതിനു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. (31 meter band at 9610 Kilocycles) റേഡിയോ ഉള്ളവർ ഈ "തിരുഹൃദയസന്ദേശം" ശ്രവിക്കുന്നതിൽ ഭരതസർവ്വം പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

സത്യദീപം വരിസംഖ്യ

പ്രതിവർഷം അഞ്ചു ക. 6-0-0
പ്രതിവർഷം തപാൽ " 6-8-0
ഇൻഡ്യക്കു പുറമെ " 8-0-0
ഒററപ്രതി 0-2-0

ജപാപ്പസ്തോലസംഖ്യ

ഫെബ്രുവരി മാസത്തെ പൊതുനിയോഗം: ലോകസമാധാനത്തിന്. മിഷൻ നിയോഗം: ജപ്പാനിൽ ക്രിസ്തു മതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിന്.

കലണ്ടറുകൾ

"ദി മാത്തിമാ കപിൻസ് സ്റ്റോർ" ട്രാവൽസ് ബുക്സ് വില്ല്യം കേന്ദ്രം, എറണാകുളം ഇന്ത്യ, ഉസ്താദിന്റെ വെൽവെൽസ് ആലുവ എന്നീ കമ്പനികൾ അയച്ചുതന്ന മനോഹരമായ കലണ്ടറുകൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു.

മോൺ: ഫർട്ടൺ ജെ. ഷീൻ

അമേരിക്കയിലെ സുപ്രസിദ്ധ മാനസാന്തരപ്രവർത്തകൻ.
പ്രഥമഗണനീയനായ റേഡിയോപ്രഭാഷകൻ വെദികൻ.

(വറഗീസ് ജെ. മാളിയേക്കൻ)

1945 ൽ ക്ലെയർ ബൂത്ത് ലൂസ് (Clare Boothe Luce) മോൺ: ഷീനിനാൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വാൽ പ്രവർത്തിച്ചതോടുകൂടി മാനസാന്തര വിഷയകമായി അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു ധ്യാനം അമേരിക്ക ഒട്ടാകെ കാണപ്പെട്ടു. ഒരു ഇടത്തരം ഇടവകയ്ക്കും മാത്രം ജനങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ളതന്നെ കത്തോലിക്കാസഭയെ ആശ്ലേഷിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഏക ദേശരൂപം നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

1948ലെ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിലുടനീളം പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രശസ്ത വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകനും, സ്വതന്ത്ര ഒരു തെക്കേറിപ്പമ്പ് ക്ലിപ്പിങ്ങുമായ കോളോറാഡോ സ്മാൻ (Col: Horace Mann of Washington) 1933ൽ സത്യാവേശം സംസ്കരിച്ച അതേത്തുടർന്ന് സഭാ മതാവിനെ ആനന്ദപൂർവ്വമായി കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ എണ്ണപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാരുമായി അമേരിക്കയിലെ പ്രമുഖവ്യക്തികൾ പലരും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. സ്വതന്ത്രനിരീക്ഷകനും എഴുത്തുകാരനുമായ ഹെയ്വുഡ് ബ്രൗൺ (Heywood Brown) മോട്ടോർ വ്യവസായ വിഷയത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഫെർറി ഫോർഡ് രണ്ടാമൻ (Henry Ford II) അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ്സിലെ ഒരു സുപ്രശസ്ത വനിതാപ്രവർത്തകയായ ലൂസ് (Luce) (ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ക്ലെയർ ബൂത്ത് ലൂസ്) "ഡെയിലി വർക്കർ" (Daily Worker) എന്ന ന്യൂയോർക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രത്തിന്റെ അധിപനും ഒരു തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുമായിരുന്ന ലൂയിസ് എഫ്. ബുഡൻസ് (Luis F. Budenz) എന്നിവർ അദ്ദേഹത്തിൽപ്പെടുന്നു. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം കൈവെടിഞ്ഞു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിത്തീർന്ന മി. ബുഡൻസ്, മോൺ: ഷീനുമായുള്ള സമ്പർക്കത്താലും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച സംശയനിവാരണക്ഷമമായ വിശദീകരണ മർദ്ദങ്ങളാലും പുനർജന്മപ്പെടുകയാണുണ്ടായത് എന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതാണ്.

അമേരിക്കൻ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിന്റെ "പ്രമാണരേഖ"യായി അറിയപ്പെട്ടുപോയ ജോൺ മൂഡി (John Moody) മോൺ: ഷീനിന്റെ പ്രഥമഗ്രന്ഥം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ സ്വന്തം തീരുമാനിച്ചാൽ കത്തോലിക്കനായിത്തീർന്നു. കൂടാതെ, പൊതുജനം തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സുപ്രസിദ്ധരല്ലാത്ത ഒട്ടനവധി പേരും അവരോടൊപ്പം മാനസാന്തരപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും തന്റെ ഇടശ്ശേമനസാന്തര പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും അല്പംപോലും പേരുകിട്ടണമെന്ന് അദ്ദേഹം അശേഷം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നതന്നെല്ല അവയിൽനിന്നൊക്കെ സ്വയം ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മുതിരിത്തോട്ടത്തിൽ മറ്റു പല രോടുമൊപ്പം ശക്തികൊടുത്തതായി വേലചെയ്യുന്ന ഒരു സാധാരണക്കാരനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നതാണ് വാസ്തവം. താൻ തനിക്കു കൃഷിയിറക്കുവാൻ കിട്ടിയ ഭൂമിയിലെ മണ്ണിളക്കി കൃഷി ചെയ്യുകയോ കൈകൾ കഴുകുകയോ ചെയ്യുന്നതുവെന്നും അവയിൽ യഥാകാലം വിത്തിറക്കുന്നതും ഫലപുഷ്പമാകുവാനുള്ള സാധ്യതയും പശ്ചാത്തലവും സൃഷ്ടിക്കുന്നതും പരമമാണെന്നിരിക്കുന്നതായി വൈദികനായ മനുഷ്യരോട് മോഹമനസ്സു തന്നെ അനർപ്പമായ വൈദികഗ്രന്ഥം കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ തനിക്കിവിടെയാണെന്നും സാധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള വിനീതാഭിപ്രായമാണ് മോൺ: ഷീനിനുള്ളത്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അറിയാതെതന്നെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിധാമം ലോകസമക്ഷം നാട്ടുപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി നമുക്ക് കൺ

ൻ പ്രയാസമില്ല. അതദ്ദേഹം അർത്ഥിക്കുന്നതുമാണ്.

ആകർഷകമായ വാഗ്വാദിയുള്ള തത്ത്വശാസ്ത്രവിചക്ഷണൻ, യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലുമുള്ള സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നായി അദ്ധ്യപന ഡിഗ്രികൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ, സാങ്കേതികങ്ങളും സുപ്രസിദ്ധങ്ങളുമായ ഇരുപതിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവു എന്നീ നിലകളിൽ വിശ്രുതനായ അദ്ദേഹത്തിന് വിശ്വാസത്തെ അതിന്റെ സുവ്യക്തവും സുതമ്യവും ഭാവവിശിഷ്ടവുമായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനും, സത്യസന്ദീർഘവും അദ്ധ്യാത്മതത്വങ്ങളുടേയും ദുർജ്ജേതയുമായ അഗാധതലങ്ങളിലേക്കു മുഴിഞ്ഞിറങ്ങി അതിന്റെ യുക്തിയുക്തതയെ ശരിക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനും കഴിയുന്നുണ്ട്. വളരെ കഴുത്തുമാറിത്തന്ന ചിത്തവൃത്തികളോടുകൂടിയവർക്ക് തത്ത്വശാസ്ത്രപരവും പണ്ഡിതനുമായ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഒരു വൈദികന്റെ പരമാവധി പ്രയോജനം തന്നെ ലഭിച്ചുപോകുന്നു. വിശേഷിച്ചു, സംശയഗ്രസ്തരായ അവിശ്വാസികളുടെ ശ്രദ്ധയെ, വസ്തുതയെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ

പര്യാപ്തമാകുമ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നു എന്നുള്ളതിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ വിജയങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ഹെയ്വുഡ് ബ്രൗണിന്റെ ശവസംസ്കാരവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് മോൺ: ഷീൻ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിൽ, അവരുടെ പ്രഥമസംഭാഷണത്തിൽത്തന്നെ സഭ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽക്കൂടെയും മി: ബ്രൗൺ മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിച്ചതിന്റെ കാരണം അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായതായി പ്രസ്താവിച്ചു. സംശയനിവാരണങ്ങൾക്കായി മനുഷ്യർ അന്യോന്യം വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യണമെന്നുള്ള തന്റെ നിഷ്ഠയനുസരിച്ച് അവർ തമ്മിലുള്ള ആദ്യത്തെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളും അദ്ദേഹം അപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

കത്തോലിക്കരാകുന്നതിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അവരിൽത്തന്നെ രൂപമുഖമായുള്ള പല പക്ഷപാതങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരമെന്നും—ബ്രൗണിന്റെ പക്ഷത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായതോടുകൂടിയ ഉദാഹരണം—പലരും തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ പിന്നീടുള്ള സന്ദർശനങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തെ ഒരു കഴുതക്കണ്ണാടിയിലൂടെയെന്നോണം അദ്ദേഹം ബ്രൗണിനു വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ടാമതായി അദ്ദേഹം തെറ്റിദ്ധരണികളോടൊത്തുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം വിനീതമായിരിക്കുകയുണ്ടായി. ബ്രൗൺ തനിക്കു സംശയമുള്ള പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും മോൺ: ഷീൻ അതിന് യഥാവിധി മറുപടി നൽകുകയുമായിരുന്നു പതിവ്. അങ്ങനെ ബ്രൗണിന്റെ സം

കർബാനക്കുപ്പായം, കാപ്പ മുതലായ വൈദിക പന്തൂൺ സർപ്പിസ്, ആൽബാലേസുകൾ, എല്ലാ നിറത്തിലും മുത്തുക്കുടകൾ കൊളംബോ സാരിവർണ്ണ പ്രോഡവെ-ഹറണാകട്ടെ.

"രാജകന്യക" എന്ന നമസ്കാരം

"മേല"യിലെ "രമകന്യക" എ. മ.
(എളുപ്പം പി. എം. ജയിംസ്)

പല്ലവി

- രാജകന്യക:- നൽവരനാഥേ!
സ്വസ്തിസുധന്വേ:- മനോഹരീഭവേ:- രാജ
ചരണങ്ങൾ
- 1 ആയുസ്സുമെങ്ങൾ-കാശ്രയവും നി- - ഓ.....
മാധുര്യവും നൽ-ശരണവും നി- - രാജ
 - 2 സന്തപ്തരായി-താഴ്വരമേയും - - ഓ.....
മാധുര്യതരാം-ഞങ്ങളെ നാഥ- - രാജ
 - 3 നിന്നെ വിളിക്ക-നമ്മേ, കേണ, യോ- - ഓ.....
ബാഷ്പാകുലരായ-നിന്നീസ്ഥലത്തിൽ- - രാജ
 - 4 ഉഴന്നുവീണ്ടും-കേണ നെടുതാം- - ഓ.....
വില്പകളോ-നങ്ങളെ സവിധം- - രാജ
 - 5 എന്നാലുമെങ്ങൾ-കായി നിരന്തരം- - ഓ.....
പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും നൽ-തായേ മനോജ്ഞ- - രാജ
 - 6 അൻപോലുമങ്ങ-തുകണ്ണ മേന്തി- - ഓ.....
വൻപാപികളെ-പാക്കു വിരവിൽ- - രാജ
 - 7 വിശേഷമായി-ദുഃഖാബ്ധി ഞങ്ങൾ- - ഓ.....
വിട്ടിട്ടും നാളിൽ-ദുഃഖാപേക്ഷണ- - രാജ
 - 8 പാവനമാം നി-നാദര വാണോൻ- - ഓ.....
വാഴ്ചപ്പെട്ട സൽ-ഫലമാമിരോ- - രാജ
 - 9 ആശ്രയവും മൽ-കനിവുമയോ- - ഓ.....
മാധുര്യവും നൽ-ശരണവും നി- - രാജ
 - 10 നൽവരമേകും-കന്യയായെന്നും- - ഓ.....
വാഴ്ചകാതേ-മരിയെ, ആമ്മൻ- - രാജ

ശയങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ അന്യമിക്കുകയും അദ്ദേഹം മോൺ: ഷീനിന്റെ കൈകളിൽനിന്നുതന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാറ്റിനും ഒരേ മാർഗ്ഗം സ്വീകാർച്ചപ്പെട്ടു. കൊളോണിയൽ മാന (Colonel Mann) മോൺ: ഷീനിന്റെ ഒരു റേഡിയോപ്രഭാഷണത്തിൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അനന്തരം, മോൺ: ഷീനുമായി തന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു സ്നേഹിതനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. മോൺ: ഷീനിന്റെ മൂന്നാമതാകാലത്തെ ബോധനങ്ങൾക്കുശേഷം കൊളോണിയൽ മാനും; മിസ്സി

നം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. അവർ കത്തോലിക്കാസഭയെ ആശ്ലേഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞപ്പോൾ തത്ത്വശാസ്ത്രകുശലനായ റവ: ഡോക്ടർ ഷീൻ അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം യുക്തിയുക്തമായ ഉത്തരം നൽകി അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. (തുടരും)

പരേതനായ മാഞ്ഞുരാൻ അന്തോണി ചെറിയത്ത്

ഭയാപരനായ ഈശോയെ ഇയാൾക്കു നിത്യശ്വാസം കൊടുത്തുണ്ടെന്നു. R. I. P.

സ്സ്മാനം വാഷിംഗ്ടണിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചു.

ഫെർറി ഫോർഡ് രണ്ടാമൻ 1940 ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിശ്രുതവധുവിന്റെ മതാപിതാക്കളും ഉത്തമകത്തോലിക്കരായ മി: മിസ്സിസ് ജയിംസ് ഫോർഡ്സിനുമായി ചോദ്യം പരിചയപ്പെട്ടു. പല മാസക്കാലങ്ങളിലെ പ്രബോധനങ്ങളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം തന്റെ വിവാഹത്തിന് മുൻപുതന്നെ മോൺ: ഷീനിനാൽ സഭാമാതാവിന്റെ മടിയിലേക്കു ആനയിക്കപ്പെടുവാനും സംഗതിയായി.

ക്ലെയർ ബൂത്ത് ലൂസ്, മോൺ: ഷീനിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതിനായിരിക്കാൻ ന്യൂയോർക്കിലെ പേൾ ഹാർബറിൽ പോയിരുന്നു. അവിടെത്തെ ഗ്രാമപുരോഹിതന്റെ വസതിയിൽവെച്ച് അവർ അദ്ദേഹവുമായി ഏതാനും സമയം സംസാരിച്ചതേയുള്ളൂ. വീണ്ടും നാലു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം അവർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ലൂസ്, സഭയെക്കുറിച്ച് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ പ

അമ്മ: "ജോണി, നിശ്ചയം കട്ടതിനോ?"

ജോണി: "എന്റെ മൂങ്ങയെ ഇരിപ്പുണ്ടോ അമ്മ?"

"അമ്മ: "ഉവ്വ്."

ജോണി: "എന്നാൽ ഞാൻ തിന്നമ്മ."

* * *

വൃദ്ധൻ: "നിങ്ങൾ എന്താണ് ഈ പറിക്കുന്നത് മക്കളേ?"

സ്ത്രീകൾ: "ഈജിപ്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഫലപുഷ്പിയുള്ള സ്ഥലമേതെന്നും മറ്റും."

വൃദ്ധൻ: "ആകട്ടെ, ഈ കിഴക്കേ പാടത്തുവെച്ചു ഏറ്റവും വളമുള്ള കണ്ടം ഏതെന്നു പറയാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ?"

* * *

ബസ്സിൽ യാത്രചെയ്യുന്ന ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീ അയ്യഞ്ച മിനിറ്റുകഴിയുമ്പോൾ ചോദിക്കുകയായിരുന്നു എറണാകുളത്തു എത്തിയോ എന്നു. ഇല്ല, ഇല്ല, എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞ് കണ്ടക്ടർ മടുത്തു. ഒടുവിൽ സ്ത്രീ ചോദിച്ചു: "എറണാകുളത്തു എത്തിയെന്നു ഞാനെങ്ങനെ അറിയും?"

കണ്ടക്ടർ: "എന്റെ മെന്തു പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ദീർഘമുദാസംകൊണ്ടു്."

* * *

വൃദ്ധൻ: "ഇന്നലെ രാത്രി എന്തു തണുപ്പായിരുന്നെന്നോ? ഞാൻ കിട്ടകിടെ വിറച്ചുപോയി."

യുവാവായ സ്നേഹിതൻ: "കറന്നോരുടെ പല്ലു കൂട്ടിയടിച്ചോ?"

വൃദ്ധൻ: "ഇല്ല മോനെ, ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചല്ല ഉറങ്ങിയത്. പല്ലുകൾ രണ്ടു കൂട്ടവും മേൽപ്പറ്റിയിരിക്കുകയായിരുന്നു."

കഴിഞ്ഞമാസത്തിൽ പരിശുദ്ധ പി
താമ്നു ഒരു ദിവസംതന്നെ 16610 വി
ശുദ്ധവസന്തരീർമ്മകരെ സ്വീകരിക്കുക
യും 14 പ്രത്യേക ഡയർററുങ്ങൾ അനു
വദിക്കുകയും ചെയ്തു മുണ്ടായി.

പ്രഭാഷണം

ദാമ്പത്യധർമ്മം

“ഇതിനാൽ പുരുഷൻ തന്റെ അപ്പനേയും അമ്മയേയും വിട്ട് തന്റെ ഭാര്യയോടു ചേരും; അവർ ഇതവരും ഒരു ജഡം ആവുകയും ചെയ്യും” (Eph. V. 31.)

മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി ബാൽത്തൂർ സുനാമോസിൻ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി എഴുന്നള്ളിയ അത്യുന്നതകളിനാൽ തീർത്തായി തീരുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു സർക്കാർവേളയിൽ രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധി കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഒരു സൂക്ഷ്മ പരാമർശം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയെ തീ പ്രമായി സ്നേഹിച്ചു; ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചും ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ യോജിക്കാത്തതായുള്ള എല്ലാറ്റിനേയും അദ്ദേഹം എതിർത്തത്. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മഹത്വവും ഉന്നതിയും പരിശുദ്ധിയും കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ധർമ്മനിഷ്ഠയിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ജനപ്പെരുപ്പം ഒരു ദുർലഭ ശക്തിമാണെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ടാകാം. എന്നാൽ ഗാന്ധിജി അങ്ങനെ കരുതിയിരുന്നില്ല...” രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അക്ഷരപ്രതി അനുവർത്തിക്കുന്നതിൽ ബലകുറവായ ഭാരതീയർ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആ അഭിവ്യക്തതയോടൊപ്പം അഭിപ്രായങ്ങളേയും അനുകരിക്കുകയിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. അവിവാഹിതജീവിതത്തിലും ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലും മനുഷ്യർ പാലിക്കേണ്ട പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭ സയക്തികൾ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്ന ചില വിശിഷ്ടതത്വങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണു ഗാന്ധിജിയെന്ന ഒരിക്കൽ, “കത്തോലിക്കാസഭ ഇന്നും തഴച്ചുവളന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അതിലെ ചാരിതശുദ്ധിയാണ്” എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം സ്വന്തമായ രാഷ്ട്രപിതാവു് ഇപ്രകാരം കുടുംബജീവിതത്തിലെ പരിശുദ്ധിയെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നതിൽ ഒരു കത്തോലിക്കൻ അതിനെ എത്രമാത്രം ഉയർത്തിക്കാണിക്കണം?

അവിടുത്തെ സ്വർഗ്ഗീയശുദ്ധി എന്തെന്നും പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ! ഈ പാപാസകാരത്തെ കീറിപ്പിടിക്കുവാൻ അങ്ങെ ദിവ്യതേജസ്സിന്റെ മിന്നൽപ്പിണറുകൾ ഇനിയുമിനിയും തിളങ്ങിത്തെളിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

III

കൃതപ്രിയയുടെ വന്ദനത്തിൽക്കെട്ടുകലേ, അപ്പറത്തേക്കൊന്നു കടന്നുപോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ; അമ്മയുടെ സിംഹാസനം ഇവിടെ ഒരുക്കിവെച്ച യുവസുഹൃത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അദ്ദേഹം ആരാണ്? “ക. ഞ. സ”കളെ കൈകൂപ്പി ആരാധിക്കുന്ന “മയോദാസ”ന്മാർക്കു് ഒരു മാർഗ്ഗരേഖ;—ഏതൊ നോവായെ, കൈവിറയ്ക്കാതെപൊതുക്കായ്ത്തിരുപന്നമെണ്ണവാൻ പരസ്യബയത്തിനു പ്രേരണനൽകുന്ന പ്രഗത്ഭനായ, —അതാണു ശ്രീമാൻ ജേജ്ജബ്ബ് തോമസിന്റെ ഹംസ് സ്വരം ഏറ്റവും മാനസികചിത്രം.

നമസ്കാരം, സഹോദരരേ. ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ സ്മരണകൾ ലുപ്തനാക്കി ഇവിടെ നിലനിൽക്കുകൊള്ളാം. “ചിതൽ നശിപ്പിക്കാത്തതും കള്ളന്മാർ അപഹരിക്കാത്തതുമായ” ഈ സമ്പാദ്യം തേടിവെക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞ വിവേകശക്തിക്കുവിടുമെന്നു് ഞാൻ.

ഉള്ളതത്രയും കള്ളപ്പാപ്പിൽ കാണിക്കുവിട്ടിട്ട്, ഉത്തരവുവരുമുതൽ ഒക്കുന്ന പ്രവചനം ചിത്തേന്നാറുന ദുർഭാഷണങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിനായി നീക്കം ചെയ്ത മറ്റൊരാൾക്കു് അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ വന്നു ഇനിയെങ്കിലും അടങ്ങിയൊതുങ്ങി നിന്നു് ഒന്നു കൈകൂപ്പുകയില്ലേ? ആത്മാവിനു ശവക്കുഴി തോണ്ടുന്ന പാപപക്ഷികയായി നിന്നെന്നു് നോക്കുവാനു നമുക്കുവേണ്ടുന്ന നമസ്കരങ്ങൾ അവിടെനിന്നൊന്നു നടുക്കുകയില്ലേ!

ഭോഗലാലസമായ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി സന്ദർശിച്ചു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വിവാഹം എന്ന പരിശുദ്ധ കൂടാരം എത്രമാത്രം മലിനമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനാണു്. വിവാഹമോചനം, ജനനനിയന്ത്രണം തുടങ്ങിയുള്ള നിഷിദ്ധസാധനങ്ങൾ ഭൗതികയുറപ്പിൽനിന്നു് ഇന്ത്യയിലേക്കും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൃതയരുടെ പേക്കുത്തുകൾ ജീവന്റെ പരിശുദ്ധമായ ഉറവിളയിൽ വിഷം കലർത്തുന്നു. ദൈവം വിവാഹബന്ധത്തെ പരമമായി വിലയിരുത്തുന്നു; ക്രിസ്തുനാഥൻ അതിനെ ഒരു പരിശുദ്ധ കൂടാരമായി ഉയർത്തി; സഭ അതിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ എല്ലാക്കാലത്തും മുറുകെപ്പിടിച്ചു. പുരുഷൻ, സ്ത്രീ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു വിവാഹത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ്. സ്ത്രീ പുരുഷബന്ധം വ്യക്തികളുടേതല്ല, പ്രത്യുത, കുടുംബത്തിന്റെയും മനുഷ്യവംശത്തിന്റെയും നിലനില്പിനു വേണ്ടിയാണ്. വിവാഹത്തിന്റെ പ്രാഥമികമായ ഉദ്ദേശ്യം സുഖാനുഭവമല്ലെന്നും പ്രത്യുത സന്താനോല്പാദനം വഴിയായി തങ്ങളുടെ ജീവൻ മുറുക്കുവക്കു നൽകുകയും മനുഷ്യവംശനിലനില്പിനു് ദൈവത്തിന്റെ ഉപകർത്താക്കളാകുകയും ചെയ്യാനാണെന്നും ബേതരികൾ മനസ്സിലാക്കട്ടെ. ഈ പ്രാഥമികോദ്ദേശ്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടോ, പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടോ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ പാടില്ല. സന്തോഷങ്ങൾ മാത്രം മതി, സന്താനങ്ങൾ വേണ്ട, എന്നു ബേതരികൾ എന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ അന്നു് പരിശുദ്ധമായ ഒരു കൂടാരം അശുദ്ധമാക്കപ്പെടുന്നു; സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നു. മാർഗ്ഗദീപം, വി. കർബാന, തുടങ്ങിയ മാറ്റ കൂടാരകൾ പരിശുദ്ധമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ വിവാഹവും അവയെപ്പോലെയെന്ന പരിശുദ്ധമായ ഒരു കൂടാരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കത്തക്കതാണു് അതു്.

പഴയനിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തോബിയാസിന്റെയും സാറയുടേയും വിവാഹചരിത്രം ബേതരികൾ പ്രത്യേകം വായിച്ചിരിക്കണം. സാറയെ അതിനു മുമ്പു് ഏഴു തോക്കു നാൾ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഓരോരുത്തരും മണവാളിയിൽ പ്രവേശിച്ച പ്രഥമരാത്രിയിൽ തന്നെ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു പിശാചു് അവരെ കൊന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലം നിമിത്തം സാറയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ തോബിയാസു് ഭയപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ കൂട്ടുകാരനായ റ്റാബിയേൽ മാലാഖ പറഞ്ഞു: “നീ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുക. പിശാചിനു് എങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരുടെ മേലാണ് അധികാരമുള്ളതെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം. ദൈവത്തെ തങ്ങളിൽനിന്നു് അകറ്റിക്കൊണ്ടു സ്വയം ജഡികസന്തോഷത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നവർക്കു് തിരികളേയും കോവർകുഴുതകളേയും പോലെ വിവാഹജീവിതം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ മേൽ മാത്രമേ പിശാചിനു് അധികാരം സിദ്ധിക്കുള്ളൂ. എന്നാൽ നീയാകട്ടെ മണവാളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മൂന്നു ദിവസം ശുദ്ധതയോടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവഴിക്കണം.....അതിനു ശേഷം നീ, വെറും ജഡികസന്തോഷത്തിനു വേണ്ടിയല്ല പ്രത്യുത സന്താനങ്ങൾ വഴിയായി ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹാശീസ്സുകൾ ലഭിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, അവളെ സ്വീകരിക്കണം.” വിവാഹത്തിനു ശേഷം മൂന്നു ദിവസം തോബിയാസും സാറയും പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവഴിച്ചു. തോബിയാസു് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: “കർത്താവേ, അങ്ങനേ അറിയുന്നു, ഞാൻ എന്റെ ഈ സഹോദരിയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നതു് ജഡികസന്തോഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയല്ല പ്രത്യുത സന്താനപരമ്പരകളിൽ അങ്ങെ തിരുന്നാലും സൂചിക്കപ്പെട്ടവൻ അവരുടെ വൈവാഹികജീവിതം അനുഗ്രഹം സമ്പുഷ്ടമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ദൈവത്തിലേക്കു് സാധിക്കുമോ? ഇതുപോലെ യുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അവർക്കുണ്ടോ? ക്ഷേപ്യേയങ്ങൾ ജീവസന്ധാരണത്തിനു് അത്യാവശ്യപക്ഷിതമാണു്. എന്നാൽ അവയുടെ സ്വാഭാവിക ലയിച്ചു അവയെ അമിതമായി അനുഭവിക്കുന്നതു് പാപകരവും ആത്മശത്രുതയുമാണു്. ഇതുപോലെതന്നെ ദാമ്പത്യധർമ്മാനുഷ്ഠാനവും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നിലനില്പിനു് അവിശ്വസ്യമായ മിതത്വവും പാലിക്കുവാൻ ബേതരികൾ കടപ്പെട്ടവരാണ്. ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ക്രമരഹിതമായ സുഖാനുഭവങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തിനു തുല്യമായും മലിനമായും ചിലപ്പോൾ അതിലും കഠിനമായുള്ള പാപമായി തീരുന്നതാണു്. ഈ വിധ പാപങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഒന്നാണു് എന്നൊരുവൻ ദൈവശിക്ഷയാൽ പെട്ടെന്നു മരിക്കുവാൻ ഇടയായതിൽ നിന്നു് സർവ്വേശ്വരൻ ഇവയെ എത്ര അറപ്പോടും വെറുപ്പോടും കൂടിയാണ് വിക്ഷിപിക്കുന്നതെന്നു് ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബേതരികൾ നല്ലവണ്ണം ആത്മസംശോധനം നടത്തട്ടെ. തെറ്റായ ഒരു മനസ്സാക്കിയെ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഉടനെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തേണ്ടതാണു്. മനസ്സാക്കിയെ വലിച്ചുനീട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള വീടുവീഴ്ചകളൊന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ സാധ്യമല്ല. ഇതുകൊ കഠിനമാണെന്നു സുബോളാക്കൾക്കും ഭോന്നുമായിരിക്കാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രവിച്ചവരിൽത്തന്നെ ഈ അഭിപ്രായക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വിവാഹം ഒരു കൂടാരമാണല്ലോ. തന്നിമിത്തം ആകുലതയുടെ പ്രത്യേകവർണ്ണം ബേതരികൾക്കു് ഹായിക്കായിരിക്കുകയില്ല. പ്രാർത്ഥനയും, തങ്ങൾ ചിശിഹായുടെ ശത്രുക്കൾത്തീർന്നു അവയെ വെട്ടിക്കൊന്നുവെന്നുള്ള വിചാരവും അവർക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശനലകട്ടെ.

ദാമ്പത്യധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ വന്നു ഭവിക്കുന്ന താമസമുൾക്കൊള്ളാം അടിയിൽ കടുത്ത സ്വാർത്ഥത മുഴുച്ചുനീക്കുന്നതു കാണാം. തർഭയാണും, പ്രസവം, ശിശുസംരക്ഷണം ഇവയെല്ലാം ഭാര്യയുടെ ശല്യവുമാണു്; സ്വതന്ത്രജീവിതത്തിനു തടസ്സമാണു്; സന്തതവും ക്ഷയിക്കും; മക്കൾ അധികമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഭക്ഷണത്തിലും മറ്റുസുഖസൗകര്യങ്ങളിലും പങ്കുകാർ വർദ്ധിക്കും; തലവാരസ്വന്തം സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞു പോകും; എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്വാർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ദാമ്പത്യധർമ്മശരിയായവിധത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പാടില്ലാതെ വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വയംപരിശോധനാ പരിശീലിക്കേണ്ടതു്. ബേതരികൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ളതു് ആവശ്യംതന്നെ. എന്നാൽ ഈ പരസ്പരസ്നേഹം പരിശുദ്ധമായ പ്രേമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടുവേണം ഉണ്ടാകുവാൻ. കേവലം ജഡികമായ സന്തോഷത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സ്നേഹം നിസ്വാർത്ഥമല്ല, സ്ഥിരമല്ല. ഭാര്യക്കു സുഖമില്ല; തർഭയാണും അപകടകരമാണു്; എന്നിങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഭർത്താവു സ്വയം സംയമനം പരിശീലിക്കുന്നതിൽ അതല്ലേ ഭാര്യയോടുള്ള യഥാർത്ഥമായ പ്രേമപ്രകടനം? സ്നേഹം പരിശോധനയിലല്ല അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്?... തർഭിന്നികളായ സ്ത്രീകളെയോ സന്താനങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരെയോ കാണുമ്പോൾ ഒരു സമുദായം അവരെ പുച്ഛസന്തോഷം വിക്ഷിപിക്കും; അവരുടെ നേരെ പരിഹാസശരങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ സമുദായം സ്വാർത്ഥലോലപതയുടെ അടിത്തട്ടിലേക്കു അധഃപതിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണു്. സമുദായം അവരെ ആദരിക്കുകയും വേണ്ട പരിരക്ഷകൾ നല്കുകയുമാണു് ചെയ്യേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു തർഭിന്നികളും സന്താനസമ്പന്നരുളവരും അഭിമാനപൂർവ്വം ശിശ്നേയത്തിൽ നടക്കട്ടെ. കാരണം, അതാണു് കുടുംബജീവിതം; അതാണു് ദാമ്പത്യധർമ്മം. (ജെ. മെമ്മണുർ)

കുഞ്ഞനാമയുടെ നേരെ (3-ാം പേജ് തുടർച്ച)

“ഇതു് അവളുടെ ആദ്യത്തെ ശബ്ദമല്ലാത്തു്. ആകാശവും ഇമ്മാതിരി സന്ദർഭത്തിൽ കോപമുണ്ടായിപ്പോകും സാധാരണ! സാധാരണ ഉള്ളിലെ വാസലും വെളിയിൽ കാണിക്കാതിരുന്നാൽ മോളിക്കുട്ടി ശരിപ്പെടുതന്നെവരും.”

സാധാരണ പെട്ടെന്നു കോപമാണുണ്ടായതു്. എങ്കിലും അവൾ ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രേരിതയായി. മത്തായിച്ചെന്നു ഇതേരീതിയിലാണല്ലോ പറഞ്ഞതു്! അയാൾ തന്നോടു് ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ പോകുകയും ചെയ്തു. അല്ല, താൻ അയാളെ ഓടിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കുമോ? തനിക്കുതന്നെ തെറ്റു പറിയിരിക്കാം! സാധാരണ വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു. അരികിൽ നില്ക്കുന്ന മോളിക്കുട്ടിയെ നോക്കി. അവൾ വെളുത്താകാൻ താൻതന്നെയല്ലേ പ്രേരണനലകിയതു്? സാധാരണയുടെ കോപമെല്ലാം പമ്പകടന്നു. അവളിൽ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ അലകൾ അങ്കുരിച്ചുതുടങ്ങി.

കുഞ്ഞനാമ സാധാരണയുടെ കൈക്കു കടന്നുപിടിച്ചു: “നമുക്കു വീട്ടിൽ പോകാം. കുറച്ചു കാപ്പിക്കിടിക്കാം. ഞാൻ ഇത്രനേരമായിട്ടും കാപ്പി കുടിച്ചില്ല. മോളിക്കുട്ടിയും വരൂ. മറിയക്കുട്ടിയുമൊരുമിച്ചു കാപ്പിക്കിടിക്കാം.”

സാധാരണ പശ്ചാത്താപത്തിൽ കൈവിട്ടുവീഴുകൊണ്ടു് തനിക്കു് ഒന്നും വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

“മോളിക്കുട്ടി, വരൂ, മറിയക്കുട്ടി ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്റ്റാമ്പെല്ലാം അവൾ കാണിച്ചുതരും.” കുഞ്ഞനാമ തുടർന്നുപറഞ്ഞു.

സാധാരണ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്കു പേടിയില്ലേ? അവൾ ആ സ്റ്റാമ്പെല്ലെക്കീറിക്കളഞ്ഞേകിലോ!”

“ഇല്ലില്ല; സാധാരണ അവളോടു പറയണം, മറിയക്കുട്ടിയുടെ സ്റ്റാമ്പു കീറിക്കളഞ്ഞാൽ, മറിയക്കുട്ടിയെക്കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, മോളിക്കുട്ടിയുടെ പാവകളും മറ്റും പകരത്തിനെടുത്തുകൊടുക്കുമെന്നു്. അപ്പോൾ അവൾ മറ്റൊരുകുട്ടിയെക്കൊള്ളും.”

“അതൊരു നല്ല സൂത്രമാണു്. എന്നിങ്ങനെ തോന്നിയില്ല.” സാധാരണ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

“വരണം; നമുക്കു വീട്ടിലേക്കുപോകാം.” കുഞ്ഞനാമ വീണ്ടും നിർബന്ധിച്ചു.

കുഞ്ഞനാമയുടെ ഗൃഹത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കാപ്പിയും പലഹാരങ്ങളും അവർ മേശപ്പുറത്തുകൊണ്ടുവെച്ചു. സാധാരണക്കു് ആ ഗൃഹത്തിലെ ക്രമീകരണരീതി നന്നേ ബോധിച്ചു. അടുക്കളയും അവൾ കരുതുകത്തോടെ നോക്കി. തന്റെ മകളെ താൻ വെളുത്താക്കിയെന്നുള്ള ചിന്ത അവളെ ആക്രമിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ, അറിയാതെ അങ്ങനെ വന്നുപോയതായിരിക്കാം. ഏതായാലും, ഇപ്പോൾ അപകടകരമായ നിലയിലെത്തിയല്ലോ!

“സാധാരണ വലിയ ഗൗരവത്തിലിരിക്കുന്നു. ഉടൻ!” കുഞ്ഞനാമ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. “സാധാരണ ഒന്നു ചിരിച്ചുകണ്ടെങ്കിൽ! ആ നാണക്കുഴി കാണാൻ എന്തു് ഐശ്വര്യമെന്നോ!”

സാധാരണയുടെ പ്രകൃതം ഒന്നു മാറി. അവൾ പുഞ്ചിരിയുക്തി. “ഞാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഇന്നുതന്നെ ഒരു കാപ്പിസൽക്കാരം നടത്തണമെന്നു്. അയൽക്കാർക്കു് കളയെല്ലാം ക്ഷണിക്കണം. മോളിക്കുട്ടി ചിലരുടെ കളിസാധനങ്ങളും മറ്റും നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയെല്ലാം പകരം വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം.”

“കൊള്ളാം, നല്ലകാര്യം!” കുഞ്ഞനാമ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“തീർച്ചയായും.” സാധാരണ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

രാവിലെ താൻ കുഞ്ഞനാമയെക്കുറിച്ചു് എന്തെല്ലാമാണു് വിചാരിച്ചതു്! ഇപ്പോഴോ? മത്തായിച്ചെന്ന പിണക്കത്തിനും കാരണമായിത്തീർന്നല്ലോ. അയാൾ പിണങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു!..... അതോത്തപ്പോൾ സാധാരണയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കൊള്ളിമിൻ പാഞ്ഞു..... പക്ഷേ, ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഗതികളറിഞ്ഞാൽ അയാളുടെ ആ മനോഭാവമൊക്കെ മാറ്റം. മത്തായിച്ചൻ ആനന്ദത്തിൽ ആറാടുകതന്നെ ചെയ്യും.

വേദശാസ്ത്രപംക്തി

പാപസങ്കീർത്തനം

XI

കൂടാരാഘടകങ്ങൾ

ദിവ്യരക്ഷകനാൽ ശാശ്വതമായി സംസ്ഥാപിതവും, പ്രസാദവരത്തെ സ്മരിപ്പിക്കുകയും, സ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനെ ഉല്ലാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമായ ദൃശ്യ ചിഹ്നമാണല്ലോ പുതിയനിയമത്തിലെ സംസ്കാരകർമ്മം അഥവാ കൂടാരം. കമ്പസാരത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ അനുതാപിയുടെ മനസ്സാപം, പാപോച്ചാരണം, പ്രായശ്ചിത്താനുഷ്ഠാനം, പുരോഹിതന്റെ പാപവിമോചനവിധിവാചകം എന്നിവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പാപവിമോചനാധികാരം ന്യായവിചാരണരീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതുകൊണ്ട്, അദ്ധ്യക്ഷകന് പാപവിമോചനാധികാരം ആദ്യം തന്നെ മിലതെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കണ്ടവരുടേയും കേട്ടവരുടേയും പാപങ്ങൾ പോക്കുവാൻ പുരോഹിതനാധികാരമില്ല; പ്രത്യേക, പാപമോക്ഷത്തിനു അവശ്യം ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ നിർവ്വഹണവകുപ്പുകളുമായ പാപവിമോചനം നൽകുവാൻ പാടുള്ളു. താഴെ പറയുന്നവയാണ് ആ വ്യവസ്ഥകൾ - പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്താപിക്കുക; പാപങ്ങൾ പരമാർത്ഥമായിത്തോടെ ഏറ്റുപറയുക; കമ്പസാരകാരൻ നീളേണ്ട ശിക്ഷണ പ്രായശ്ചിത്തമെടുക്കുക.

ഇവയിൽ സർവ്വപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു അനുതാപമാണ്. പാപോച്ചാരണവും പരിഹാരാനുഷ്ഠാനവും കൂടാതെ തന്നെ മില സാഹചര്യങ്ങളിൽ പാപപൊരി സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ മനസ്സാപം കൂടാതെ ഒരിക്കലും അതു സാദ്ധ്യമല്ല. ഉദാഹരണമായി സംസാരശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു രോഗിക്കു പാപങ്ങൾ പറഞ്ഞു കമ്പസാരിക്കുവാൻ കഴിവില്ലല്ലോ. എന്നുവരികിലും ഉത്തരപത്തോടെ പാപവിമോചനം സ്വീകരിച്ചാൽ പാപപൊരി പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ചു എത്ര നിഷ്കർഷിച്ചാലും പാപങ്ങൾ എണ്ണിയെണ്ണി ഏറ്റുപറഞ്ഞാലും, എത്ര സസന്തോഷം പ്രായശ്ചിത്തനീളേണം അംഗീകരിച്ചാലും, പശ്ചാത്താപമില്ലെങ്കിൽ പാപവിമോചനവചനങ്ങൾ നിരർത്ഥകവും നിഷ്പ്രഭവമായായി പരിണമിക്കും. എത്രയൊക്കെയെന്നാൽ അനുതാപിക്കപ്പെടാത്ത പാപത്തിനു പൊരിയിൽ നൽകുവാൻ നിത്യനിത്യമായിട്ടുള്ള വൈവിധ്യം സാദ്ധ്യമല്ല. പശ്ചാത്താപം ഉൾക്കൊള്ളാതെ ആരെങ്കിലും പാപത്തെ വെറുക്കുകയോ, പാപത്തിൽനിന്നും പാപസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും വിട്ടുകയറ്റുകയോ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയാമോ?

ക്രിമിനോസ് സുനഹദോസിന്റെ നിർദ്വന്ദ്യപ്രകാരം മനസ്സാപം അതരംഗത്തിലെ ദുഃഖത്തിലും, മെയ്യുപോയ പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെറുപ്പിലും, മേലിൽ പാപം ചെയ്തതില്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയിലുമാണടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. പാപം അനന്തനന്മയായ ദൈവത്തിന്നെതിരായുള്ള ഉഗ്രമായ ധാർമികതയായാണ്. ആകയാൽ പാപി ആത്മാർത്ഥമായി ദൈവസവിധത്തിലേക്കു പിന്തിരിയുമ്പോൾ തന്റെ പാപച്ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഹൃദയപൂർവ്വം അനുതപിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പാപത്തിന്റെ നീചത്വവും തന്മൂലമുളവാകുന്ന ഭയങ്കരശിക്ഷകളും ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ആരാണ് പാപത്തെ സർവ്വതന്നെ വെറുക്കാതിരിക്കുക! ഭാവിയിൽ താഴെ വീഴുന്നതിലുൾപ്പെടാതെ നോക്കുന്നതാണെന്നു മനസ്സിൽ ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുക! പശ്ചാത്താപം പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അതു മാനസികവും, അതിസ്വാഭാവികവും, പരമവും, സാർവ്വത്രികവുമായിരിക്കണം. മനസ്സമ്മതം കൂടാതെ പാപം ആത്മാവിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അതേവിധം തന്നെ പാപബാധ നിറഞ്ഞിട്ടുവാൻ ഉൾത്താപത്താൽ മനസ്സിലാക്കണം. ആകയാൽ കരയുകയും കണ്ണിരൊഴിക്കുകയും നെടുവിട്ടിടുകയും മറ്റിതുപോലുള്ള ബാഹ്യമായ പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്താൽ പോര. പാപിയുടെ ഹൃദയമാണു തകരേണ്ടതു്. ബൈബിളിലെ കള്ളത്തിലെ വെള്ളം

മാലാഖാ കലക്കിയതിനുശേഷം ആദ്യമായിട്ടു തിളിർന്നിരുന്ന രോഗി പരിപൂർണ്ണസൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷകത്വം സെയിദായാണു പാപസങ്കീർത്തനം. അതിലിറങ്ങുന്ന രോഗിയുടെ ഉൾത്താപം മനസ്സാപത്താൽ കലങ്ങിപ്പോയേണ്ടതു്. ഇന്ദ്രിയപരമായ ദുഃഖപ്രകാരം നിഷിദ്ധമാണെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അതു് ആഭ്യന്തരദുഃഖത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനമാണെങ്കിൽ നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ അതില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃഖവും വെറുപ്പും ഹൃദയസ്വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ പാപസങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ഫലസമ്പാദിക്കു് അതു ധാരാളം മതി.

(വി. കെ.)

പുസ്തകാഭിപ്രായം

യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും

(ഒരു പ്രാമസനം - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: ജി. സി. ടീലർ - പക്കു: 55. വില 60. മദ്ധ്യസ്ഥൻ ബുക്കു ഡിപ്പോ, ചങ്ങനാശ്ശേരി)

അനുഗ്രഹിത ചെറുകഥാകൃത്തും തികഞ്ഞ ഒരു ചിന്തകനുമായ ഹാർജി. സി. ടീലർ ഒരു പ്രാമസനകൃത്തുടേയെന്നെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കടനുപോകുന്നതേളം", "മേളി" എന്നീ പ്രാമസനങ്ങൾ ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും" എന്ന ഈ പുതിയ പ്രാമസനം ദിവ്യരക്ഷാനാമനില്ലാത്ത ശിഷ്യന്മാരിലുള്ള മനുഷ്യത്വം നമ്മുടെ മുന്നിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അനുഭാവകരായ അറിയിക്കുവാൻ ആകാംക്ഷയോടെയാണ് മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉപോദ്ഘാതം എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശ്രീ കെ. സി. മാക്കോ ഈ സംഗതി സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതേ ശിഷ്യന്മാരും പ്രകൃത്യാ തിരുത്തലിലേക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ട മിലവ്യക്തികളായി പലരുടേയും സങ്കല്പത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതല്ല, അവർ നൊറിയയിലെ വിയ്യപ്പൊക്കുണ്ടു ഭക്ഷണം നേടിയവൻ മിലയുളവാൻ, ധനം, സൗഖ്യം, അധികാരം തുടങ്ങിയ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശമായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമ്മളാകാം പ്രവർത്തിച്ചവൻ നസറത്തിലെ ആശാരിയുവാവിനെ അനുസരിച്ച യഥാർത്ഥ മനുഷ്യരാണ് എന്നുള്ള കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഈ ശിഷ്യരുടെ ജീവിതവും ജീവിതകാലവും കഥാപ്രാമസനവിലിരിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും എന്ന ബോധ്യത്തോടെ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ പ്രാമസനം. ബി. ബി. സി. നിലയത്തിൽനിന്നു "രാജാവാകുവാൻ ജനിച്ച ആ മനുഷ്യൻ" എന്ന അഭിധാനത്തിൽ നാടകരൂപേണ വിവിധമതസ്ഥരായ ശ്രോതാക്കൾക്കു ഹൃദയമായ വിധത്തിൽ ചെയ്ത പ്രക്ഷേപണങ്ങളെ അനുകരിക്കുകയാണ് ഹാർജി ടീലർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ പരിശ്രമത്തിൽ മറ്റു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളിലെന്നപോലെ വിജയം വരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പതിമൂന്നു രംഗങ്ങളിലായി ഈ ശിഷ്യരുടെ മൂന്നു പരിക്ഷകൾ, പത്രോസിന്റെ അമ്മായിയമ്മയുടെ പനി, ശിഷ്യന്മാരുടെ മിൻപിടിത്തം, കയ്യോളിയെയും ശതാധിപന്റെ പുത്രനെയും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു്, ലേവിയുടെ ചുങ്കം പിരിക്കൽ; സെബെദിയുടെ പുത്രന്മാരുടെ അധികാരമുഷ്ടി, അതിനായി അവരുടെ അമ്മ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ എന്നീ വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിതമായിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയവിവരണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം ഈ പ്രാമസനത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക കഥയൊന്നും തുടർച്ചയായി വിവരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു്. സാധാരണയായി ഒരു രംഗത്തിനു മറ്റു രംഗത്തോടു പ്രത്യേകബന്ധമൊന്നുമില്ല. സാധുവും സ്പെഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ഒന്നാമത്തേ രംഗത്തിലെ സംഭാഷണം വായിച്ചാൽ വിചാരിക്കും സാധുവു നടത്തിയ ക്രിസ്തു മതപിന്ധനവും സാധുവിന്റെ മാനസാന്തരവുമാണു കഥാവിഷയമെന്നു്. ആ അഭ്യൂഹം തെറ്റിപ്പോകും. ഹാർജി ടീലറിന്റെ സംഭാഷണശൈലി അനന്യസാധാരണമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അതു് ഈ പ്രാമസനത്തിലും കാണാം. മില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കാം.

അറുത്തൊരിലേ ബലിയും കത്തോലിക്കജീവിതവും

ദിവ്യബലിയെ അധികരിച്ചുള്ള താത്പര്യവും, കാർമ്മികവും, ചരിത്രപരവും, പ്രായോഗികവുമായ വിശദീകരണം നൽകുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, ഫാദർ അഗസ്റ്റിൻ, മണക്കാട്ട്
മന്ദിരവതിൽ പരം പെയ്യിളകുളം, മനോഹരമായ ബ്ലോക്കുകൾ കൂടിയ ഈ പുസ്തകത്തിനു് വില.
ഐഡിസ് ഡ് പേപ്പർ 2 ക. 8 റ്. സെമിഐഡിസ് ഡ് പേപ്പർ 2 ക. 4 റ്.
ആവശ്യപ്പെടേണ്ട മേൽവിലാസം:—
T. A. ഫാറൻസിസ്, വ്യാകലമാതുസദനം, പൂക്കാവു്, കലവൂർ അഞ്ചൽ. ആലപ്പി പോസ്റ്റ്

ലും കാണാം. മില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കാം.

ഒാ, ആ ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം—ആ കടലോരത്തു താമസിക്കുന്നതേ—ഇതാ ഇതാന്നിരിക്കുന്നു എന്റെ നാക്കോലം—ആ എറട്ടപ്പിള്ളിയിലേ! ആ എറട്ടപ്പിള്ളിയിലേ!

എന്തെറട്ടപ്പിള്ളിയിലേ?

ഇന്നാളു നിങ്ങളുടെ കാലു ആ കല്ലേന്നു മറിഞ്ഞു കിടന്നു തിരുമ്മിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നതോക്കുണ്ടിളേ?

ആ, ഹാ, ആ ഇഡിമസ് അല്ലേ?

അതേ, ഡിഡിമസ് — ഇഡിമസെന്നല്ല.

അവനു വേദം എന്താണു് പേരെണ്ടല്ലോടി.

തോമ്മാനോ മറ്റോ ആണെന്നേ.

തുടർച്ചയായ ഒരു കഥയല്ലാത്തതു കൊണ്ടു്, ഒന്നോ രണ്ടോ രംഗങ്ങളെടുത്തു ഭക്തസംഘങ്ങളിലും മറ്റും അഭിനയിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടു്. കഥ മുഴുവനും അതേപടി അഭിനയിക്കുവാൻ നടന്മാർ വളരെയധികം വേണ്ടിവരും; മിലയ്ക്കു് ഫലിതം പോരെന്നു തോന്നിയേക്കും; എന്നാൽ നടന്മാർക്കു് ശ്രോതാക്കൾക്കും വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ സാഹസ്യം പഠിക്കാം. സാത്താൻ വേഷം കെട്ടി പരിക്ഷിക്കുവാൻ വരുന്നതു പത്രോസു മുതലായ ശിഷ്യർ മിൻപിടിക്കുന്നതു മറ്റും തനയത്വത്തോടെ അഭിനയിച്ചാൽ പലരും ചിരിച്ചു മണ്ണുകുളു. ഹാർജി ടീലറിന്റെ ഈ നവപരിശ്രമത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതോടൊപ്പം ക്രിസ്തീയസാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമത്തെ ക്രിസ്തുനാമൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. "യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും" ഏവർക്കും പരിചിതമാകട്ടെ.

(T. M.)

സുപ്രീംകോടതി

സുപ്രീംകോടതിയുടെ സമുൽപ്പാദനത്തോടു കൂടി ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക് ടുട്സ് സിവിൽ ക്രിമിനൽ അധികാരങ്ങളുള്ള ഒരു പരമാധികാരനിർമ്മാണാധിപസമിതി സൃഷ്ടയായിരിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇദ്ദേഹം മുമ്പായിട്ടാണ് ഇങ്ങനെ റിപ്പബ്ലിക് ടുട്സ് അധികാരവ്യാപ്തിയുള്ള ഒരു നിർമ്മാണകോടതി അധികാരപ്രയോഗം നടത്തുവാൻ പോകുന്നതു്. 1935 ലെ നവൽമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്റ്റിൻ പ്രകാരം 1937 ഡിസമ്പറിൽ ഒരു ഫെഡൽ കോടതി സ്ഥാപിതമായെങ്കിലും അതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ പരിമിതങ്ങളായിരുന്നു. ബ്രി. ഇന്ത്യൻ പ്രോവിൻസുകളിൽ മാത്രമായിരുന്നു ഫെഡൽ കോടതിയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതു്. ഭരണഘടനാപരമായ തർക്കങ്ങൾ തീർച്ചയായും നവൽമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്റ്റ് വ്യാപ്തമാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും അധികാരമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. രാജകോടതിയിലെ താഴ്ന്ന സാഹിത്യം മഹാത്മാഗാന്ധിയും തമ്മിലുണ്ടായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ വാദത്തിൽ ഫെഡൽ കോടതി മീഡ് ജസ്റ്റിസായിരുന്ന സർ മോറിസ് ഗ്രെയർ ഒരു അവാർഡ് കല്പിക്കുവാൻ അനുഭോഗീകനിലായി നിൽക്കുന്നതായതാണു് നിർദ്വന്ദ്യമായിട്ടുള്ളതു്. മേല്പറഞ്ഞ അധികാരപരിധിക്കുപുറമേ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള "അധികാരം". അതു് ഫെഡൽ കോടതി ഒരു പക്ഷാപാപമായി കൈയോറ ഒരു മുതല ആയിരുന്നുമില്ല. 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-നു ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചതോടുകൂടി ഫെഡൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ കർശിപ്പിച്ച് വിപ്ലവാകാശി സിവിൽ കോടതിയിൽ കൂടുത

ൽ അധികാരങ്ങൾ നിക്ഷിപ്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും പ്രീവിക്ട് ഓഫീസിലുണ്ടായിരുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു അധികാരികൾ വിധിയില്ലാത്ത പരമാധികാരം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഫെഡൽ കോടതിയുടെ മേൽ അപ്പോഴും ഫെഡൽ കോടതിയ്ക്ക് അധികാരമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1949 ഒക്ടോബറിൽ ഫെഡൽ കോടതി ഇന്ത്യയുടെ പരമാധികാരനിർമ്മാണകോടതിയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടെങ്കിലും അപ്പോഴും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ മേൽ ആ കോടതിയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയ ഭരണഘടനയുടെ കീഴുള്ള സുപ്രീംകോടതിയുടെ സ്ഥാപനത്തോടുകൂടി ഈ പരമാധികാരം ഇന്ത്യ ടുട്സ് വ്യാപകമാകത്തക്കവിധം ആ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ 18 ഫെഡൽ കോടതികളുടേയും മീഡ് കോടതികളുടേയും മേൽ അപ്പീലധികാരവും, കേന്ദ്രവും ഘടകസ്റ്റേറ്റുകളും തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന തർക്കങ്ങളിലും മേലികാവകാശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ഒറിജിനൽ അധികാരവും സുപ്രീംകോടതിയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കും.

വി. പത്രോസിന്റെ കഴിമാടം

റോമായിലെ ബ്രഹ്മാണസമായ പത്രോസിന്റെ ബസ്റ്റിക്ക സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമിക്കടിയിലും സമീപങ്ങളിലും ഭൂഗർഭവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. തൽഫലമായി വി. പത്രോസിന്റെ കഴിമാടം കണ്ടെത്തിയെന്നും മാറ്റാപ്പാതിരുന്നെടുക്കപ്പെട്ടു് അതു് ഒരു പക്ഷാപാപമായി പ്രവ്യാപിക്കുന്നതാണെന്നും വത്തിക്കാൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ സ്മൃതി മേനി മാറ്റാപ്പാതിരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പരിണാമം വാർഷികമായ മാർച്ച് 2-ാം നു ഈ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് പ്രസ്തുത കേന്ദ്രങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഭൂഗർഭവേഷണഫലമായി ബസ്റ്റിക്കയുടെ അടിഭാഗത്തു കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രോട്ടോകളും അന്നുതന്നെ ഉൽപ്പാദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. വി. പത്രോസിന്റെ ഉത്ഭവരീതി നിരോധനം സർവ്വനിയമവിരുദ്ധമാണു് സംസ്കരിച്ചതെന്നും, ആ കഴിമാടോപരിയാണു് കോണ്ടസ്റ്റൻറീൻ മക്രവത്തി സെൻറ് പീറ്റേഴ്സ് ബസ്റ്റിക്കാ നിർമ്മിച്ചതെന്നുള്ള പാരമ്പര്യവിശ്വാസം ശരിയാണെന്നുള്ള ഭൂഗർഭവേഷണം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു

വിമർശനവിധി

(12-ാം പേജ് തുടർച്ച)

അന്വേഷണത്തിന്റെയും ഫലമായി കത്തോലിക്കാ സഭാമാതാവിന്റെ വിശ്വാസ്യതയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്! കത്തോലിക്കാമതം സ്റ്റേഡവും പുണ്യവും നിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായ മതമാണെന്നു് സാധാരണക്കാരിൽനിന്നു തന്നെ അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിനു ലോകദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ പ്രസിദ്ധനായവരിലുള്ള ഇവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെയെങ്കിലും ആ ധാരാളം പ്രാസംഗികയെപ്പോലുള്ള മഹതികളും മഹാനാമക കത്തോലിക്കാ മതത്തിന്റെ സത്യവത്ത്വവും സ്റ്റേഡതാകുതവും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

നിർവൃതതയോടുകൂടിയതാണ് രാജകുമാരിയുടെയും മറ്റും പ്രസംഗത്തിലെ അടങ്ങിയതായ ചില ആശയങ്ങളെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ലക്കങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. സംഘടിതമതങ്ങളെ പ്രാസംഗിക അപലപിച്ചതിനെപ്പറ്റി ആദ്യത്തേതിലും, മതമേതായാലും മതി എന്നും പ്രസ്താവിച്ചതിനെപ്പറ്റി രണ്ടാമത്തേതിലും വിശദീകരിച്ചു. ദൈവം ഒരു പ്രത്യേകമതം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്തുമതമാണെന്നും മനുഷ്യബുദ്ധിക്കുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും, അതിനാൽ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെല്ലാം ആ മതമനുസരിച്ചുവേണം ദൈവാരാധന നടത്താനെന്നും ഞങ്ങൾ സമർത്ഥിച്ചിരുന്നു. "നാം നയിക്കുന്ന ജീവിതത്തിലാണ് നാം ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതെന്നും, നമ്മുടെ അയൽക്കാരനോടും കുടുംബത്തോടും പ്രേമപരമായിത്തന്നെ രാജ്യത്തോടും ലോകത്തോടുമുള്ള നമ്മുടെ പെരുമാറ്റമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കാർഷ്ടമായിട്ടുള്ളതെന്നും" പ്രാസംഗിക പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. പ്രാസംഗികയുടെ ഈ ആശയം സർവ്വദണ്ഡത്തിലും തന്നെ, നാം അനുസരിക്കുന്ന മതം അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും സഹായിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. സകല മനുഷ്യരേയും സ്നേഹത്തിൽ ആഗ്രേഷിക്കുന്നതിനും അവർക്കു വേണ്ടി എന്തു സേവനവും ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നതിനും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും സഹായിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. ഈ മാനദണ്ഡം വച്ചു നോക്കിയാൽ കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്തുമതം ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള സകല മതങ്ങളേക്കാൾ ഉപരിയായിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്തുമതം
സ്നേഹാത്മകം
എല്ലാ വസ്തുക്കളേയുംക്കാൾ ദൈവത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കണമെന്നും, ആ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലവും അടയാളവുമായി ശത്രുക്കളെല്ലാവരെയും സകല മനുഷ്യരേയും സ്നേഹിക്കണമെന്നാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്തുമതം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവത്തെ എല്ലാ വസ്തുക്കളേയുംക്കാൾ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ന്യായവും കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്തുമതം പ്രദാനംചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ ന്യായത്തെ ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാം:
ഏതു മനുഷ്യനും ആനന്ദത്തെയാണ് ജീവിക്കേണ്ടതായി വരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടും കൂടിയ മനുഷ്യൻ ശാരീരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ആനന്ദത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ശാരീരികാനന്ദം ശാശ്വതമല്ല. അതിനാൽ അതൊരു പരമലക്ഷ്യമായിട്ടുണ്ടാകാൻ സാധ്യമാകുന്നില്ല. ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദമാണ്. അതായിരിക്കണം പരമലക്ഷ്യം. ശാരീരികാനന്ദം ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദപ്രാപ്തിക്കു ഇതു

വിമർശനവിധി

യഥാർത്ഥക്രിസ്തുമതം അത്യന്താപേക്ഷിതവിതപ്രമാണം

ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഏകദേശം ആവശ്യമാകയാൽ അതിനെ ഒരു പരമലക്ഷ്യമായിട്ടല്ല, പരമലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായിട്ടേ സ്വീകരിക്കാവൂ. മനുഷ്യന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദം അവന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തികളായ ബുദ്ധിയും മനസ്സും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ജ്ഞാനശക്തിയായ ബുദ്ധിയുടെ വിഷയം സത്യമാകുന്നു (Truth). ഇഹലോകത്തിലായ മനസ്സിന്റെ വിഷയം നന്മയാകുന്നു (Goodness). പരമമായ സത്യം ബുദ്ധിക്കും, പരമമായ നന്മ മനസ്സിനും കൈവന്നാൽ ആ ശക്തികൾ പരമമായ തോതിൽ തൃപ്തിപ്പെടും. തത്ഫലമായി മനുഷ്യൻ പരമമായ ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദം അനുഭവിക്കുകയും

ചുറ്റുപാട് സൃഷ്ടിച്ചതും പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. ദൈവത്തിന്റെ ഈ ഉദ്ദേശം ആദ്യമനുഷ്യൻ അവന്റെ സന്താനങ്ങളായ സകല മനുഷ്യരേയും പ്രതിനിധീയെന്ന നിലയിൽ തന്റെ പാപത്താൽ വിമലമാക്കി. ആ നഷ്ടത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും അതിനെ പരിഹരിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉദ്ദേശം സഫലമാക്കുവാൻതന്നെ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി ദൈവം സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമാണ് മനുഷ്യാവതരവും പരിത്രാണകത്വവും. ആകയാൽ മനുഷ്യാവതരത്തിലും പരിത്രാണകത്വത്തിലും ദൈവത്തിനു മനുഷ്യനോടുള്ള സ്നേഹം ശതഗുണം പ്രകടിതമായിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം സൃഷ്ടികർമ്മത്തിലും അതിനെക്കുറിച്ചു

മിക്കവാറും സ്നേഹപൂർവ്വം അന്വേഷിച്ചു പെരുമാറുവാനും ഏതു മനുഷ്യനേയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണം അവൻ അനുസരിക്കുന്ന മതം എന്ന പ്രാസംഗികയുടെ ആശയംതന്നെയല്ല യാതൊരു കത്തോലിക്കാസഭ നൽകുന്ന ഈ ജീവിതപ്രശ്നത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും? മാത്രമല്ല മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലവും അടയാളവുമായി കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹവും സ്നേഹപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റവും ഏതാവും ഉൽകൃഷ്ടമായ, ഭീഷണിയായ, മണ്ഡലത്തിലേക്കു കത്തോലിക്കാസഭ ഉയർത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതു മനുഷ്യനേയും സ്നേഹിക്കുവാനും സകലരോടും സ്നേഹപൂർവ്വം പെരുമാറുവാനും ഇതിലധികം ശക്തമായ പ്രേരണ എത്രയുണ്ടാകാം? ഈ പ്രേരണയെ മാർഗ്ഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആദ്യമുതൽ ഇന്നോളമുള്ള ചരിത്രം വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഭൗതികമായ സമസ്തവും സ്വപനസാ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നിസ്സഹായരും പരിത്യക്തരും മാത്രമായ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ശാരീരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ക്ഷേത്രം സമുദാനത്തിനും വേണ്ടി എത്രയെത്ര സന്യാസി നിസന്യാസി സംഘങ്ങളാണ് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ആഭിമുഖ്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോഴുള്ളതും. ഇവർക്കെല്ലാം പ്രേരണ നൽകിയിരിക്കുന്നതും, തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതും കത്തോ

പി. മഹാദാസിന് സേവനങ്ങൾ വലതുഭാഗെ നിക്ഷേപിച്ചതിൽനിന്നു സ്വസ്ഥവും സുഖിയുംകൊണ്ടുള്ള ചേരകം സുരേഷ്കീർത്തിച്ചു. ഒരു വൈദികൻ ജനങ്ങളുടെ വണക്കത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പി. സേവർ 1552-ൽ ഭരണനയോപദേശി പദമേറ്റു. സർവ്വസ്വം ചിലവുകളിൽ വെച്ചു നിറുത്തുന്നതിനായി. വി. തുളയന്റെ അജ്ഞതയായി. തന്നെ തുളയന്റെ വെളിച്ചം ഇരട്ടിപ്പോലെ വെളിച്ചം നൽകി. അദ്ദേഹം അയ്യപ്പക്കോട്ടത്തു. ശേഷം മോം തോപയിലാണ് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ, പുണ്യവർഷം ജപ്പാനിൽ കലാകൃതിയായിത്തീർന്ന 4-ാം ശതാബ്ദം അദ്ദേഹം അവിടെ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ ജപ്പാനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷം 18-ാം നമ്പർ അദ്ദേഹം അവിടെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. പുണ്യസ്ഥാനത്തു നിക്ഷേപിച്ചു.

ചെയ്യും. പരമമായ സത്യവും പരമമായ നന്മയും ദൈവമാണല്ലോ. തന്മൂലം ദൈവത്തെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ പരമമായ ആനന്ദം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ന്യായത്താലാണ് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ എല്ലാ വസ്തുക്കളേയുംക്കാൾ സ്നേഹിക്കണമെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അറിയാത്തതു സ്നേഹിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാലാണ് ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനുംപുറമെ അറിയണമെന്നും പറയുന്നത്.

എല്ലാ വസ്തുക്കളേയുംക്കാൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള ഈ ന്യായം മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു യോജിച്ചതാണ്. തന്മൂലം പ്രസ്തുതന്യായം ഉൽകൃഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ ഇതിനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ ന്യായം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭ മനുഷ്യക്കു പ്രദാനംചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ ന്യായമാകട്ടെ, ദൈവം മനുഷ്യനെ അപമാനമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, സ്നേഹം സ്നേഹത്താൽ വിടേണ്ടതാണെന്നുള്ള യുക്തിയനുസരിച്ചു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ എല്ലാ വസ്തുക്കളേയുംക്കാൾ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണെന്നും അത്രെ. ദൈവം മനുഷ്യനെ അപമാനമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ തെളിവ് അവിടുത്തെ സൃഷ്ടികർമ്മവും അതിനെ തുടർന്നുള്ള പരിപാലനവുമാകുന്നു. തന്റെ അനന്തമായ സൗഭാഗ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ പങ്കുകൊണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹം മാത്രമല്ല മനുഷ്യസ്നേഹവും കത്തോലിക്കാസഭ ജീവിതപ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നതെല്ലാം സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ളത് സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന യുക്തിയാണല്ലോ. ദൈവം സകല മനുഷ്യരേയും, ഏതാവും നിസ്സാരനെപ്പോലും, ഏതാവും വലിയ പാപിയെപ്പോലും സ്നേഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ ദൈവസ്നേഹമുള്ള ഏതു മനുഷ്യനും സകല മനുഷ്യരേയും, ഏതാവും നിസ്സാരനെപ്പോലും, ഏതാവും വലിയ ശത്രുവിനെപ്പോലും സ്നേഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉപദേശം. തന്റെ അയൽക്കാരനെയും കുടുംബത്തെയും പ്രേമപരമായിത്തന്നെ രാജ്യത്തെയും ലോകത്തെയും സ്നേ

ഹിക്കാസഭയുടെ പ്രത്യേകതയായ വിശ്വാസസത്യങ്ങളും സാമൂഹികനിയമങ്ങളും കൂടാതെ ദൈവമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമാണ്. തന്മൂലം കത്തോലിക്കാമതം പ്രാസംഗിക ആവശ്യപ്പെടുന്ന ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും പ്രേരണ നൽകുന്ന മതമാണെന്നു സ്പഷ്ടമല്ലേയോ? എന്നാൽ കഷ്ടി അനേകം കത്തോലിക്കർ ഈ പ്രേരണയ്ക്കു വിധേയരാകുന്നില്ലെന്നു ഏതാവും സങ്കടത്തോടുകൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ കാരണം കത്തോലിക്കാമതത്തിന്റെ അപൂർവ്വതയിലല്ല, പ്രസ്തുത ആ മതത്തിന്റെ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കുവാനും അതിന്റെ സാമൂഹികനിയമങ്ങൾ യഥാർത്ഥം അനുസരിക്കുവാനും കൂടാതെ ദൈവമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും അവർ സാമാന്യേന കാണിക്കുന്ന അമാന്തത്തിലും അലസതയിലുമാണ് കിടക്കുന്നത്. കത്തോലിക്കാമതം രോഗബാധിതമായ മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു ദൈവംതന്നെ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഭീഷണിയായ ദൈവധർമ്മം. ദൈവധർമ്മം വേണ്ട പഥങ്ങളനുസരിച്ചു സേവിക്കേണ്ടതല്ല രോഗം ശമിക്കുകയല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടു രോഗം ശമിക്കാത്തതിനു ദൈവധർമ്മത്തെ പഴിക്കുന്നത് യുക്തിഹീനമായിരിക്കുകയില്ലേ? അനുമതങ്ങളിലൊന്നല്ല മതാധിപത്യത്തിൽത്തന്നെയും ജനിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ള എത്രയോ പണ്ഡിതന്മാർ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നോളം ശരിയായ പഠനത്തിന്റെയും (ശേഷം 11-ാം പേജിൽ)